

דרך מדרגינות כמ"ש בעזרת השם יתברך והנה אע"פ שאמרנו כי ג' בח' הסרמוזות בג' אריות ללם הנוונה היא לומר שכל מה שיש בואם ל' יש בואם ל' ויש בואם מ' אבל אין שיעור קומתם שזה כי ה' דללס אינה רק שליש קומה בלבד מן ד' דללס. והביאור הוא כי אור ל' דללס הם בח' מוחין הפנימיים דו"א המתלבש' בג' ספיר' ו"א כמנין ל' והם ג"ר שבו ו' אמנעיות ו' אחרות נמלא שארצה שיעור מ' ספירות כמנין אור ל' אבל אור ל' דללס שהם מוחין המקיפים אין בהם בראיין רק שיעור ג' ספירות לבד כמנין ל' דללס אבל יש בהם מלא' ח' דומה אל ל' דללס ויחזי כי כל ספי' מהם נחלקת לג' פריקים באופן שכל ה' דללס נחלקת לג' פריקין עילאין ולג' אמנעיים ולג' אריות אבל שיעור ארין וקומתן אינו רק כשיעור שליש פ"ע ש' אור ל' דללס כנו' אמנס מ' דללס אין בה אפילו זה המלאכות שנתבאר בואם ל' דללס. והענין הוא כי ה' דללס אע"פ ששיעור קומת' אינו רק כשיעור השליש העליון ד' דללס עכו' בסיומה בח' נה"י דא' לכן היא מחלקת אל מ' פריקין ג' אמנעיים וג' עילאין וג' אריות כנו' לפי שכל בח' נה"י בין אם יהיו גדולים או קטנים יש בהם החלקות פריקין פריקין כנו'. ד' אבל המ' דללס אשר הם מוחין מקיפין בלבד בלי שום לבוש לכן אין בהם החלקות פריקים ע"ד אור ל' אבל הם נכנס' בולס בפ"א אבל גם שיעורם אינו רק שיעור קומת שליש עליון ד' דללס :

השבת ענין ז'. ואמנס סיומו בח' י"ג הטעם הוא כי הגה בעלות ג"ר דעש' ביורה הנה אז היורה היא בת י"ג ספירות (ה) וכן הענין בכל עו' ועו' וזה הטעם כי נשאר בסוד ז' בלבד לפי שאין תחתיו עולם אחר שיתעלו בו ג"ר של העולם הוא וזה הטעם שהשבת נקרא יום א' כי אחר בגי' י"ג לרמוז כי כל העולמות נעשין ביום זה בסוד י"ג י"ג ו"ם אהה אחד ושמן אחד כו' כמ"ש בחפ"י מנחה דשבת וע"ש :

דרוש א בענין קבלת שבת בשדה הנה דבר זה מפורש בגמרא דשבת בפ"ב ופ"ו והביאור הרמב"ם

כפ' ל' דשבת וגם נפטרש בגמרא דקמא דפרק הפרה וז"ל ואם היה רץ בפ"ש פטור מפני שהוא רץ ברשות. ושם אמרו בגמרא דר' ינאי כו' הו אמרי בואו ואלא לקראת שבת מלכתא כו' ואין ספק כי אם הוא כסדרה קאת קלי עולם החושבים כי די בקבלת שבת הוה חזירו של אדם לא היו אומ' בואו ואלא כנראה כי היו חוץ העיר והיו מתחכרים ללאת השדה לקראת השבת אורח הנכבד. וגם שא"כ למה יפטרו את הרץ בפ"ש חוץ רה"ר מן הנקיים כיון שאין רינתו לתכלית יליאמו מחוץ לעיר ובפרט כי עלה דהיא קאמר הוא עובדא דרבי ינאי כו' וטרם שנבאר ענין קבלת שבת נבאר לך הקדמה אחת אשר בארטה למטה בסוף ענין קב"ש בשדה טרם ענין חפ"י ערבית שבית הכנסת ויש בזה

בלידה ז"א לא עולה ועולה רק חנוך (שמור). רביום עולה ז"א ולוקח את חנוך עמו (זכור).

דרוש נפטרש וע"ש הי"ט. וזה ענין הקומה הז' (ה) הנה ביום שבת הוא בח' עליית ז"א כמ"ש בפ"ש ובליל שבת אז הוא זמן עליית טוק' דו"א דא"י (ג) שגולה בו"א היא וג' עולמות ב"ע אשר תחת' אשר כולס נק' עלמח דטוק' כנו"ע. אבל ז"א דא"י ומכ"ש שאר הפרט' הגבוהים ממנו אין להם שום עליה כלל בליל שבת אבל יש להם הארה יתירה במקומם עלמס משא"כ ביום השבת כי אז עיקר' העליה היא אל ז"א אלא שאנב גרר' דיניה מעלה את טוק' עמה וכלל מקום שנו' בח' האיש אין הנקבה עולה בשם כלל ו"ם ענין **זכור ביום ושומר בלילה** כי לילה הוא סוד הנקבה לפי שאז זמן עלייתה והיום הוא בח' הזכר שאז עיקר עלייתו. ונבאר עתה

ודע כי כל מה שנתבאר הוא בין בללס דאבא ובין בללס דאימ'

והנה בעת קב"ש בשדה כמנין קודם שחקבל קב"ש כי אז ניוחספה הארס יתירה בז"א והיא זו כי אז נכנסים לחוץ ראשו ג'. פ"ת של אור ל' דללס דאימא וג"ם של אור ל' דללס דאבא (ה) וענין זה נעשה בסוד חוס' שבת בעת קב"ש. וז"ם חוס' שבת שיש אל ז"א עתה בקב"ש ותבין כי ע"י קב"ש הוה טבין לקבל בח' חוס' נפש יתירה מבחי' ג' פ"ת אלו של אור ל' ההכנס' בז"א עתה בקב"ש כנו"ע כי ג"ם הם בח' נפש כנו"ע ונמלא כי עתה אהה מקבל בח' נפש יתירה בלבד וכן קב"ש נבאר מקום זה האמיתי שהוא בעת אומרו בואי כלה כו' וענין הרוח והגשמה יתבאר במקומו בענין רכבו ובענין ופרוש סוכת שלום עלינו כו' וע"ש. והרי נתבאר ההארס יתירה שיש אל ז"א בליל שבת והיא הבחי' הא'. הבחי' ה' והוא ענין עליית טוק' דו"א בליל שבת עליה גמורה ממש שלא כבח' ז"א וזה ענין עלייתה והאמנס ההארה הנוסף לו בליל שבת הוא שהאורות מקיפים שלו בבחי' גדלות א' נכנסו בו בבחי' סוד מוחין פנימיים ואז יהיו המוחין הפנימיים שלו יקרי הערך מאד ומחמת כן ניוחספים לו אורות מקיפים אחרים גדולים במעלה אל המקיפים הראשונים שחזרו להיות פנימיים כנו' אבל ענין זה אפשר להיות כב' מלא' או ש"א יגדל ראשו ומעלה למעלה כנגד שיעור גובה כל מקום מוחין המקיפ' ועי"כ יתלבשו אוחס המקיף בתוך ראשו באופן כי ראשו היא העולה ונגדל' למע' ומלבשה המוחין המקיפין אבל המקיפים נשארים במקומם למע'. או אפשר ש"א ראשו העמוד למטה במקומו הא' והמוחי' המקיפים הם היורדים למטה ונכנסים בתוך ראשו אבל כיון שכבר ביארנו שבליל שבת אין שום עליה לז"א א"כ מוכרח הוא שבענין נעשה באופן' שהמוחין המקיפין יורדים למטה ונכנסים בראש ז"א בהיותה למטה במקומה וראשו דו"א אינה עולה למעלה כלל ממקומו ד' ולריבין אנו לבאר ענין אלו המוחין המקיפים מה ענינם כדי שחזע סדר הדרגת ירדתם וכניסתם חוץ ראש ז"א לאט לאט בסדר המדרגו' בליל שבת. הנה נודע כי המוחין פנימיים ומקיפים דו"א נקרא ללם בסוד אך בללס יוהלק' איש ואות ל' דללס היא בח' המוחין פנימיים שבו וב' אריות ל"מ דללס הם בח' המקיפים אשר לו הנחלקים לב' הבחי' שהם ב' אריות ל"מ דללס כי ה' היא בח' התלבשות אלו המוחין מקיפים חוץ נה"י דאימא ו"ם אור ל' בסוד ג' לבושי נה"י וכל אחד כלול מעשר הם ל' אבל המ' היא בח' ד' מוחין מקיפין הם עלמס בהיותם בלתי התלבשות חוץ נחז' הוד יסוד דא' כלל ואז הם ד' מוחין ולכן הם מ'. גם נבאר' אללנו כי יש בז"א ללם מלך אימא וללם מלך אבא ושניהם מתלבשים זה בתוך זה אבא חוץ א' ומה שנכנס בליל שבת בז"א מלך המקיפים הם ב' אריות ל' דללס דא' ול' דללס דאבא והם נכנסות לאט לאט

הנה וביאורים: (ח) ל"ב נלפ"ד שיהי' כל עולם י"ג בבחי' הרשימו כיווד שכל דבר קדושה אפ"י שמתחלק ממקומו מניח רשימו דל"ב' אין נפשים י"ג מאחר שגם הג"ר דיורה עלו לכריאה ועד"ו כנריאה ובאלגיות. אביגדור: (ב) פ"ה פ"ו ופ"ה השער השבת: (ג) עיין כס' ש"ס דף פ"ג פ"א אור כ' שהארץ כזה כדברים נטוהים להנין האריות שיש בזה: (ד) עיין חו"מ דו"א פ"ב עיטס כ"ח: (ה) עיין חו"מ דל"ב' פ"א ד"ה מחזור: (ו) אפ"י שמתחב המלאכים הוא ביורה ולא באריות וי"ל דיש יורה באריות דכל עולם כולל מארי"ב ש"ס:

מטתו של שלמה ובה סוד השכיבה וזה ההיכל הוא העולה עתה
 בג"ת דל"י ומתהפך ונעשה אל"י ממש וגמלא כי אין שום תוס'
 בעולם הבריאה וזלתי בהיכל סו' העליון שבו והוא המקבל עתה
 חוס' קדושה במלת ופרוס עלינו כו'. ונדע כי הנשמה היא מן
 הדבר' א"כ תכין עתה לקבל סוד הוס' נשמה שבך כנ"ל בענין
 ברטו באופן כי חוס' הקדושה בכל החלקים אינו רק בבחי' היכל
 ק"ק שבכל עולם העולה בשו' שלמע' ממנו ושם הוא בחי' ההוס'
 כנו' וגמלא כי ברכת השכיבה היא בהיכל ק"ק דבר' הנק' מטתו
 של שלמה ובה יש חוס' קדושה כי עתה נק' סוכת שלום כמ"ש
 ופרוס עלינו סוכת שלום כו'. ואח"ך העמידה דתפילת ערבית
 היא בעולם האל"י והרי נחבאר חוס' הנשמות מנחמת עליית
 העולמות. גם יש בחי' חוס' נשמה מבחי' הארה הנחוספת ב"א
 עתה והיא כי בברכו נכנסו בו ג' פרקים אמנעים דאורו' מקיפם
 דל' יולס דאימא בלבד ונגמרו לכנס ביוצר דערבית אבל עתה
 מתחי' לכנס גם ג' פרקים אמנעיים דאורות מקיפ' דל' דללס
 דאבא באומרינו ופרוס סוכת שלום ונגמרים ליכנס ביוצלו של
 העמידה. והנה בערך ג' פרקים אמנעיים דל' דללס דאי' נקרא
 רוח כנ"ל בענין ברטו ובערך זה הג' פרקים אמנעיים דל' דללס
 דאבא נק' נשמה עם שאינו אל"א אמנעיים ולכן תכין עתה לקבל
 חוס' נשמה כנו' והרי נשלס חוס' רוח נשמה ושלשום מן הטוק'
 הנקרא' מדת לילה כנ"ל :

ונבאר

פ' מילות ופרוס סוכת שלום כו' מה עניינם והנה
 ביאורו תלוי במה שכתבנו כי עתה כבר (א) נכנסו
 בראש ז"א ג"פ התאין וג"פ אמנעיים דל' דללס דאבא דאימא
 וכבר נגדל' ראש ז"א גדלו' רב כנ"ל כי אין ז"א עולה ואין אורו'
 מקיפין וירדים אמנם ראשו דז"א היא שנגדלת ועולה ערך מקום
 המקי' ומלכשת אותם ונדע כי זו הל' דללס הם סוד נה"י דאב'
 (ג) או נה"י דאימ' כמבואר אללנו (ח. ט) והנה בעוד אל"א האורות
 המקיפים נכנסים תוך רישא דז"א הנה האורות הפנימי' דמוחין
 דז"א שהוא ג' דללס נדמה למטה מדרגה אחר מדרגה כפי ירידת
 המוחין המקי' כדי לתת מקום אל האורות המקיפין שיכנסו ואלו
 גם הנה"י דאבא או דאי' שהם בחי' ג' דללס המלכשיים את המוחין
 הפנימיים גם הם נדחי' ויורדים למטה מדרגה אחר מדרגי' ונדע
 כי בבחי' בהיות בז"א המוחין הפנימיים בלבד הנה אז סיוס
 היסוד של אימ' היה אז מסהיימת בחזה דז"א ומשם ולמטה שהיו
 האורות מגולים ויולאים יעקב ורחל מן החזה דז"א ולמטה (ט)
 אבל עתה בכניסת האורות המקיפין לריך שירד היסוד דאימא
 למטה מן החזה. וכפ"ו יתמעטו קומתם של יעקב ורחל מאד למטה
 מן החזה ודבר זה גירשון גדול ובפרט בליל שבת וכדי לתקן דבר
 זה אלו אומרים ופרוס סוכ' כו' ובתחי' לריך שנבאר לך ענין היסו'
 דאי'. דע כי היסוד דאימא אינו כ"כ רחב עד שימלא כל רוחב
 החלל של גופו דז"א כי הנה גופו דז"א הוא רחב מאד אבל היסוד
 דאימא הוא כעין ליטור דק עומד בתוך חלל גופו דז"א באמנעו
 ונשאר אור פניו מדופני החלל שבתוך רוחב גופו דז"א. גם נודע
 כי בתוך זה היסוד דאימא הנחון בחזה דז"א כתיבו נחנין הרין
 עטרין דדעת הנק' חסדים וגבורות. ואע"פ שנתבאר אללנו כי
 הגבורות וירדות וניהנות בראש הנקבה עם כל זה שרשם העקרי
 נשאר שם תוך היסוד דאימא שאל"כ גם הוכר היה דעתו קלה
 דמיון הנקבה. והנה הגבו' הם בבחי' מדורה א' של אש בוטרת
 ומזקה עד מאד ובפרט להיותם סתומים שם תוך היסוד דאימ'
 לכן הם מתכערוה ונדלקות שם יחד ומתחזק חומם וגמלא כי
 אינם יכולות ללאת מפי היסוד דאימ' לחון לפי ששם עומדים
 החסדים המתפשט' תוך ז"א והחסד המתפשט תוך הת"ת דז"א
 הנה הוא עומד שם באותו פתח פי היסוד וסוגרו וחותמו ולא די
 זה אלא כי גם החסדים היוולאים דרך פי היסוד דאימא כבר
 ביארנו כי הם מקדימים ללאת דרך שם ערס שיאלו הגבו' לפי
 שחסדים הם בחי' מים ולריכים הם ללאת בתחלה ומרחיבים כחם
 פי היסוד כסגולת המים הנובעים דרך נקבים זריים מרחיבים
 אותם ע"י יולאים ומתרחב פי היסוד ואלו אח"כ יולאות אחריהם
 הגבו' שהם אש. וגם עתם אחר כי הנה אע"פ ששלהוביות הגבו'
 יולאות דרך פי היסוד הנה הוא דבר מועט (י) כי אותו הפה הוא

לך ורק מאד אבל מקום יולאת שלהוביו' הגבורות אינו אל"א דרך מחיות
 וזולתי היסוד דאי' מן הלדדין ואותו החוס' בוקע ויולא משם
 באותו חלל שיש בין דופני יסוד דאי' אל דופני גופא דז"א כי
 שם הוא מקום אור פניו בהתרחבות ושם מתקבלים כל אותם
 השלהוביות מתחת כן עובר ויולא החוס' החזק שהוא דרך דופני
 גופא דז"א לחון ופוגעים ביעקב ורחל העומדים שם כנדע בבחי'
 פכ"פ וראשם מתחיל מנגד החזה דז"א עד למטה וכל אותם
 השלהוביות לוקחים אותם יעקב ורחל וזה הם בחי' דריים קשים
 וגבו' חזקות. והנה עתה בהפילת ערבית דליל שבת הווצו הוא ביעקב
 ורחל כנדע ואין ראוי שיהיו כולם בחי' גבורות ודיין ובפרט בליל
 שבת ובפרט כי כל הווצו הוא בהם. (יא) גם יש בחי' אחרת
 הנ"ל כי עתה שנכנסו המקיפים ברישא דז"א גמלא כי היסוד
 דאימא שהיה נגמר במקום החזה ועתה לריך שירד עד למטה
 ועי"ז יערכו יעקב ורחל להתמעט מאד מאד כנ"ל. באופן שלתקן
 הבחי' האלו אלו אומרים ופרוס עלינו כו' כנו' וביאורו הוא כי
 הנה הת' הלריך לתקן כל הנו' הוא ששיפולי מחיות יסוד הבינה לא
 ניהים שיפשוטו ביושר וירדו למטה ממקום החזה דז"א כדי
 שלא יתמעטו. שיעור קומת יעקב ורחל אמנם אלו שיפולי מחיות'
 יסוד הבינה יתלקו ויתפשטו בהתרחבות דרך הלדדין דגופא
 דז"א כדמוין שיפולי' מחיות' האלה שמתרחבו' והולכין באופן
 שמה שהיו מתפשט' דרך אורך גבוה יתפשטו ברוחב ועי"ז גם
 אם ירד היסוד דאימא' יותר למטה לא יתפשטו דפנתויו ביושר
 למטה אבל יתפשטו בהתרחבות ללדדי גופא דז"א ועי"ז ישארו
 יעקב ורחל בקומתם והרי נתקן הבחי' הא' ועי"ז נתקנה הבחי'
 האחרת והיא כי בהתרחב מחיות' יסוד דאימ' אל התרחבות
 ללדדי גופא דז"א וגמלא כי אלו המחיות נוגעות בכתלי גופא
 דז"א ממש ומתדבקם שם ועי"ז נעשה שם כמין סוכה א' מועת
 חוס' השלהוביות של הגבו' אשר באותו חלל שבין יסוד דאי' לגופא
 דז"א אינו יכול לירד למטה מן מקום החזה בתוך חלל גופא דז"א
 כי אותו הדופן שיפולי' מחיות' יסוד אימא' שמתרחב אל הלדדין
 ומתקרב ומתדבק בדופני גופא דז"א נעשה כעין מסך וסבך אחד
 מפסיק שלא ירד החוס' הזה ולמטה בתוך גופא דז"א שנת החזה
 ולמטה ועי"ז אין החוס' הזה חוזר למטה דרך דופני גופא דז"א
 ולחון מן החזה ולמטה במקום אשר עומדים שם יעקב ורחל מבחוץ
 ועי"ז אינם עתה יעקב ורחל גבורו' חזקות כבראשונה והרי
 נתקנה הבחי' האחרת. וא"ת והרי כמו שהיה כח בשלהוביות
 ההם לבקוע וללאת דרך דופני יסוד אימא' לחון גם יחי' בהם
 כח לבקוע שנית איתו המסך הנעשה מהתפשטות והתרחבו' שיפולי
 מחיות' יסוד דאי' וירדו למטה שם המסך. והתשובה היא כי אין
 בהם כח לבקוע כמה פעמים ולבקוע המסך שתי פעמים. עוד
 שענה אחרת יותר חזקה והוא כי בתחיל' שהיו הגבורו' מתקבלת
 בדוחק גדול תוך יסוד דאי' בקצו המחיות' ויולא לחון אבל אחר
 שכבר יולא לחון ויש להם שם מקום רחב להתפשט בגדדי היסוד
 דאימא בכל אותו החלל שבתוך רוחב גופא דז"א אינם בוקעות
 המסך לרדת למטה. וא"ת והרי בתחלה אמרנו שעם היותם
 שם באותו החלל הרחב תוך גופא דז"א עכ"ז היו בוקעים דופני
 גופא דז"א ויולאים לחון אל יעקב ורחל (ז) והתשובה היא כי אז
 היו החסדים המגולים (ה) ממלאים כל מקום החלל ההוא ולכן
 היו הגבורות בוקעות דופני גופא דז"א ויולאות לחון אבל עתה
 שגפרו המסך הנו' במקום החזה ואלו החסדים המגולים עמדו
 למטה מן המסך ונשאר המקום החלל אשר למטה מן המסך
 אל הגבורות והנה הם שם בהתרחבות ואינם לריכים לבקוע
 המסך ולירד למטה כדי ללאת במקום יעקב ורחל :

הנה עתה יולאת חוס' החזק שהוא דרך דופני גופא דז"א ועי"ז ישארו יעקב ורחל בקומתם והרי נתקן הבחי' הא' ועי"ז נתקנה הבחי' האחרת והיא כי בהתרחב מחיות' יסוד דאימ' אל התרחבות ללדדי גופא דז"א וגמלא כי אלו המחיות נוגעות בכתלי גופא דז"א ממש ומתדבקם שם ועי"ז נעשה שם כמין סוכה א' מועת חוס' השלהוביות של הגבו' אשר באותו חלל שבין יסוד דאי' לגופא דז"א אינו יכול לירד למטה מן מקום החזה בתוך חלל גופא דז"א כי אותו הדופן שיפולי' מחיות' יסוד אימא' שמתרחב אל הלדדין ומתקרב ומתדבק בדופני גופא דז"א נעשה כעין מסך וסבך אחד מפסיק שלא ירד החוס' הזה ולמטה בתוך גופא דז"א שנת החזה ולמטה ועי"ז אין החוס' הזה חוזר למטה דרך דופני גופא דז"א ולחון מן החזה ולמטה במקום אשר עומדים שם יעקב ורחל מבחוץ ועי"ז אינם עתה יעקב ורחל גבורו' חזקות כבראשונה והרי נתקנה הבחי' האחרת. וא"ת והרי כמו שהיה כח בשלהוביות ההם לבקוע וללאת דרך דופני יסוד אימא' לחון גם יחי' בהם כח לבקוע שנית איתו המסך הנעשה מהתפשטות והתרחבו' שיפולי מחיות' יסוד דאי' וירדו למטה שם המסך. והתשובה היא כי אין בהם כח לבקוע כמה פעמים ולבקוע המסך שתי פעמים. עוד שענה אחרת יותר חזקה והוא כי בתחיל' שהיו הגבורו' מתקבלת בדוחק גדול תוך יסוד דאי' בקצו המחיות' ויולא לחון אבל אחר שכבר יולא לחון ויש להם שם מקום רחב להתפשט בגדדי היסוד דאימא בכל אותו החלל שבתוך רוחב גופא דז"א אינם בוקעות המסך לרדת למטה. וא"ת והרי בתחלה אמרנו שעם היותם שם באותו החלל הרחב תוך גופא דז"א עכ"ז היו בוקעים דופני גופא דז"א ויולאים לחון אל יעקב ורחל (ז) והתשובה היא כי אז היו החסדים המגולים (ה) ממלאים כל מקום החלל ההוא ולכן היו הגבורות בוקעות דופני גופא דז"א ויולאות לחון אבל עתה שגפרו המסך הנו' במקום החזה ואלו החסדים המגולים עמדו למטה מן המסך ונשאר המקום החלל אשר למטה מן המסך אל הגבורות והנה הם שם בהתרחבות ואינם לריכים לבקוע המסך ולירד למטה כדי ללאת במקום יעקב ורחל :

והנה יש עוד עתה בחי' תיקון אחר (י) והוא כי הנה נודע כי כשירדים החסדים ומתפשטים מן היסוד דאימא' עד היסוד דז"א ואחר כך כשחוזרים לעלות הארתם ממטה למעלה כדי להגדיל את ז"א כנדע הנה הם בעליימם ממטה למעלה מתחלקים לב' בחי' הבחי' הא' היא מה שחוזר ליכנס תוך היסוד עלמו דאי' מצפנים ועי"ז הם מגדילים לאותם החסדים הסתומים העומדים שם בפנים. וא"ת (י) ויכון שאראה זו העולה ממטה למעלה

הגרות וביאורים: (א) וא"ת הלא לעיל כסודן כחם ונגמרו לכנס ביולו של העמידה ואין טובם שכבר נכנסו דמשתם לגמרי נכנסו בשרים וגבר הדעה וזה הרב ש"ס ותירך בדוחק כי כיון שההילו לכנס הרי הוא כמו שכבר נכנסו: (ב) והוא תמוה כי ל' דללס הוא הוא ת"ת ולא נה"י ומלאכי בסוף הספר הנה"ה וז"ל ר"ל נה"י דתה"ת ומתירך וזה וירב ש"ס גרס וז' דללס: (ג) עיין תירח חסד דף כ"ה ע"א שיעה ה' ועמוד ב' ד"ה ומה שכתב לעיל ודק ב"ן ע"א: (ד) פירוש והרי שאפילו שמונים הנכונות מתקיים רחב בוקעים מהיות יסוד דאחא לחון לחון החלל גופא דז"א וגם עיר דופי. גופא דז"א עלמו ללאת ליעקוב' העומדים העומדים מחון לגופא דז"א מן החזה ולמטה וא"כ יהיה בהם ג"כ עתה כח לבקוע המסך הנעשה משפולי יסוד אמא וירד למטה: (ה) פ' חסדים דכ"ט נ"ה ות"ת העומדים שם אחר נלחם מתוך יסוד דאחא כחלל הנוף דז"א והשתא ה' שם כדוחק החסדים עם השלהוביות היוולאים מיסוד דאחא (י) פ' מד את א' שפנוד סני ש"ך נלמן

למעלה חוזרת ליכנס חוץ יסוד דאימא כבראשונה א"כ גם היא חוזרת להסגר ולהספסם קם ואיך היא מגדלת לחסדים האחרים אשר קבלו הארה גדולה מהם ובהם נתגלית הארתם ונתגדלו הם מעמלם ונתפשטו ולכן גם הם אח"ך חוזרים ליכנס במקום שהם כבר קנו בעמלם כח וחוק ההגדלה ויש יכולת בהם להגדיל את החסדים הסתומים אשר קם. הבחי' ה' היא החלק של הארס אשר מתפשט ועולה מחוק לגדי יסוד דאי' בדמות החלל שיש בין יסוד דאי' לגופא דאי' וע"כ גם הם מאירים הארה גדולה בחסדים הסתומים שבתוך יסוד דאימ' באופן ששני בחי' הנו' מתחברות וזכח' זו מאירה בחסדים הסתומים מלד פנים וזכח' זו מאירה בהם מלד חיצון ועל ידי שתיים ביחד מגדילין ומאירין את החסדים הנו' וע"כ נגדל ז"א. וסנה אחר שהקדמנו לך הקדמה זו נבא עתה אל כונתנו כי הנה הארת הבחי' ה' שעת' למע' בתוך להאיר את החסדים הסתומים שבתוך יסוד דאימא. והנה עתה שנפרס המסך הנו' הנרמז במ"ש ופרום סוכת שלום כו' נמצאו שהם נעלרים ומתעכבים שם למעלה בקביעות גמור ואינם יכולים לירד עד למטה מחמת המסך הזה הנפרס במקום החזה ונמצא נוחים עיקר הארתם בקביעות שם למע' במקום סיומם החסדים שהוא מן החזה ולמע' ומאיר' בהם הארה גדולה משא"כ כשלא היה שם המסך הוא שהיו עולים ויורדים למטה. ופעם חזרת ירידתם למטה הוא לפי שתיים חשק כל דבר לחזור לשקרו והנה שורש הארה זו העול' ממטה למעל' היא בחי' החסדים התגולים אשר למטה ולכן אחר אשר עולים חוזרים לרדת להתחבר בשרשם. אבל עתה ע"י פריסת המסך הזה נתעכבו למעלה וע"כ ניתוסף הארה גדולה בחסדים הסתומים שביסוד דאי' והרי זה תי' יתירה נוספת מחמת פריסת המסך הזה :

שלוש כי כל בחי' יסוד נקרא שלום כנודע ואנו מתפללי' שהיסוד הוא יתרחבו מחילותיו ויעשו כעין פריסת סוכה (י) ואהל המתרחב ומתפשט אל הגדלין עד שיגיע לדפני גופא דז"א כד' ע"כ כן ידועו כל הפועלויות והתקנות וההנחות הג"ל מחמת פריסת המסך הזה :

פסוק

ושמרו כנ"י שנהגים לומר קודם הקדיש הוא לפי שהלילה היא בחי' שמור. **קדיש** של קודם העמידה של תפילת ערבית לא קבלתי ממו"ל רק כונת המ"ב הא' אבל לא הב' וסנה כונת המ"ב הא' הוא כדונמת המ"ב הא' שביאר' בקדיש הא' של קודם יוגר דערבית אבל יש ביניהם קלת שינוי והוא שעתה בקדיש הזה תכוין כי אותם אותיות של אהיה יהי' אינם במילוי ההי"ן רק במילוי אלפין אל"ף הא"ו יוד הא"ו יוד הא"ו ואי' ותכוין בהם ששה בני' יעקב (ד) :

דרוש א' (ה) לתפלת עמידה דליל שבת ובתחלה אודיעך כלל א' לכל התפלות דשבת. הגה ד' תפלות יש בשבת

והם תפי' ערבית ושחרית ומוסף ובתל תפלה יש א' ברכות כנודע ומה שתכוין דרך כללות דבר כולל בכל ארבע תפלות הוא זה. שתכוין כי שבת ברכות הם סוד שבעה אותיות אהיה

יהי' שהוא שם בן מ"ב דבריאה כנודע. גם תכוין בז' השמות היוצאים מהם שהם כסדר השבעה ברכות באופן זה שכל ברכה תכוין לאות א' מן השבע האותיות (י) ולשם א' מן השבעה שמות. וזה סדרן בבחי' מנן אברהם תכוין באות א' של אהיה יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא שם **יהוה**. ובכח"י מחיה המתים תכוין באות ד' ראשונה דאהיה יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא שם **יהוה** בניקו' אלהים. ובכח"י האל הקדוש תכוין באות ו' דאהיה יהי' ובשם ייזאל ממנה שהוא מלפ"ן. ובכח"י מקדש השבת תכוין באות ד' אחרונה דאהיה יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא **יה אדני** ובכח"י המחזיר שכינתו לזיון תכוין לאות ו' של יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא שם אל ובכח"י הטוב שמך כו' תכוין באות ה' של יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא שם אלהים. ובכח"י המבדק את עמו ישראל בשלום אמן תכוין באות ו' של יהי' ובשם היוצא ממנה שהוא שם מלפ"ן. והענין הוא כמ"ש בענין קב"ש כי שם אלו מכוונים אותם שלא כסדרן רק כמו סדר הכהלים והתנועותם וה' בזה והם כסדר א' דאהיה יהי' ושם יהי' יורדין בה' אחרונה דאהיה ואז עולה ו' דיהי' ושם אל שהוא באות ו' בגמל. (ז) ואח"כ ה' ראשונה דאהיה ושם יהי' בניקו' אלהים עם ה' דיהי' ושם אלהים. ואח"כ יוד דאהיה ושם מלפ"ן עם וי"ד דיהי' ושם מלפ"ן אבל עתה הם כסדרן ממש כי לעולם בחי' ב' שמות מלפ"ן מלפ"ן הם בח"ה וביסוד ונמצא כי סוד סו' ברכות הם ז' ספי' תחתו' והם חנתי' נהי' שהם ז' ברכות ראש' חגי'ת וזכרה ד' מלכות וג' אחרות נהי'. אבל לריך שטעם כי ראש' שביארנו שכל ז' ברכות שכל תפי' מן הד' תפלות לריך לכוין בשבעה אותיות ובשבע' שמות היוצאים מהם עכ"י יש חילוק א' בדבר זה והוא כי כפי ערך עליית וז"ן דרך המדרגות אשר אבאר לך בכל תפלה ותפלה כן ג"כ לריך לכוין באלו האותיות והשמות כפי המדרגות והמעלות אשר עלו עד שם בבחי' אלו עמלם שהם למטה :

דרוש ב' (ח) ע"ה עוד אודיעך כלל א' וסדר גלות בענין

ז' ברכות יש בכל תפילה מד' תפיל' ומה ענינם דרך כלל (ט) דע כי כל בחי' ג' ברכות הראש' שם אבו' וגבו' וקדושת השם הם תמיד בג' ספי' אחרו' שהם בנהי' דאי' הנעשין ג' מוחין בז"א ואחר שנעשו בו בחי' מוחין בבחי' ג' ראש' אבות וגבו' וקדושת השם בסוד ג' אותיות אהי' דאהי' עם ג' שמות היוצא' מהם כנו'. ואח"כ אנו ממשכי' אותם לבחי' כתר של הנקבה בסוד ה' אחרו' של אהי' שעליה אמרו בהקדמת ס' התיקונים שהיא אמלעית ג' מאכל וג' מאכל ואיבי' באמלעיתא כי היא בחי' כתר דקובץ והיא סוד ברכת מקדש שבת והוא שם י"ה אדני' כמבואר אלו"ט בק"ש

עוד יש תי' אחר ע"י פריסת המסך הזה והוא כי הנה אלו הניזונים של החסדים שעלו למעלה מחמת אור החזר ממטה למעלה כנו' הנה הם מועטים אבל המקום למעל' הוא רחב מאד אבל למטה הוא להפך של החסדים המגולים שהם תחת המסך הזה הנה הם רבים וגדולים אבל המקום הוא קטן ולר דחוק ולכן מכת היותם שם דחוקים בדוחק הנה הארתם בוקעת ועולה דרך המסך ככה חזק ובוקעים אותו ועולי' ניזוני' יתירות למעלה מן המסך. משא"כ בגלותם השומדות למעלה מן המסך שלהיותם שם מרווחים בהתרחבות אינם בוקעים ויורדים למטה. ונמצא עתה כי כל אלו הניזונים וההארות נשארות למעלה מן המסך בקביעות וע"כ יש בהם שיעור לעלות למעלה עד המוחי' דז"א ומאירים כל המקום שהוא שהם כל החסדים הסתומים שביסוד דאי' ובכל החומו' דז"א אור גדול מה שלא הי' כן בתחלה ערס פריסת המסך הזה וגם ענין הארס זו היא מכלל תוס' שבת כי עתה ע"י פריסת המסך הזה ניתוסף אור נפלא וגדול בז"א מה שלא הי' כן בזמנים אחרים. ודע כי אותם הנקבים הנפתחים שם במסך הזה ע"י עליית גלות החסדים המגולים למע' בכח חזק כנו' הנה אינם חוזרים להסגר ונשארי' פתוחים ועכ"י להיותם נקבים לרים ודקים וקטנים אין הניזוני' חוזרות לירד למטה דרך שם כי בעלייתם שהיה בכח אצל שהיו דחוקי' למטה נכנסו בחוכם בכח אע"פ שהם לרים אבל בדתם אינם יורדים בכח כי יש להם מקום רחב לעמוד למעל' והנה הנקבים הם לרים ולכן אינם יורדים אבל תועלת פתיחת הנקבי' ההם הוא כי יורדת הארתם למטה ומתגלים למטה מן המסך ו"ם משול' בענין סכך הסוכה כי לכתחלה לריך שלא יהיה מעובס כמין בית עד שאין הכוכבים נראי' מתוכה אבל לריך שיתראו ההארות ההם דרך הנקבים של המסך (י) והוא כעין הכוכבים (ג) והנה נבאר ענין ופרום סוכ' כו' כי הנה היסוד דאימא נק' הגהות וביאורים לחיך חלל הנוף דז"א כדוחק גדול ולכן בוקעין הגבורות ב' מסכים יסוד דאחא ודונוני גופא דז"א ללאת אל יעקו"ר. אבל עתה שפרס התכך הנוצר במקום שהוא אז החסדים המגולים עמדו למטה מן המסך ונשארו המקום החלל אשר למעלה מן המסך לגבורות לנד והמה שם בהתרחבות ואינם לריכים לנקות המסך ולירד למטה אל יעקו"ר. ש"ס ושפסו (ו) פי' ע"י פריסת המסך דיסוד דאחא הנוצר (ז) עיין ע"פ סכ"ה דרוש ב' (א) הסכך. כתי' (ב) א"מ ק"ל טענין סוכת המג אינו ענין לזה כלל. ואפשר שהיה ענין בחי' זו או בחי' עילאה כשם שבחי' זו בחבונה שהרי המלכות אימא גופא אינו לוקח עד שחרית שבת. והתבונה הב' ככרפת השחר וכל עלייה זו דליל שבת תבונה ב' שהיא ג' לזימא כד ל"ל ול"ע (ג) כ"כ א"מ והקשתי למורי הנאמן מהרי"ב ז"ל א"כ למה אין ושבין כסוכה כל ליל שבת. והשיב לי שטובה זו הוא בפנימיות גוף דז"א וא"כ אין הענין דומה לו. אבל כסוכות שהם המקיפים על הנוף דז"א כן הצינן וכן הפנימי לך אנו יושבין כסוכה והוא אמת ויזכר ונכון ודוק. ועוד דבכח איתכ' סכך לחוד בלא דשנית וזאת כל דפנות וזאת סכך בענין כדמומה נגמרת (ד) כי כעמידה זו מודונו עס רחל. פס"ה (ה) פס"ג כשם השבת (ו) א"מ כ"כ בכנפי יונה כחול לכוין גם הכריכה מתי' ז' כמותו אלו כ"א כפי כרתו זמן סידר מהרי"ב ז"ל כסידורו ל"ל (ז) עיין לשלל ס"ה ע"ד ד"ה ועתה אבאר (ח) פס"ט שם (ט) עיין אמת ליעקב דק"ג ע"פ שאלה י"ד :

דף סד ע"א

ראה דפים הסיפור

שלהם שהיא בחי' העולמו' כנודע אבל עתה הוא בחי' הפנימיות שהיא בחי' הגשמי' כנודע. ונמצא כי עתה נעשין לה מוחין מן הנה"י דו"א מבחי' הפנימיות שבחסד כנו' ובבחי' זו נקרא עתה חקל תפוחין קדישין בסוד המוחין הנק' קדש הנעשים לה מבחי' הנה"י הנק' בחי' חקל' שהוא סוד השדה וכל בחי' שדה הוא בנה"י כנ"ל בדרכים שקדמו כי כשעולים הנה"י למעל' נשאר מקומם בחי' שדה של זריעה כנ"ל. ולכן תכין כי בזה הויכולו יש בו ל"ה תיבות כנגד ל"ב נתיבות וכנגד ג' שביעי שהם סוד נה"י דו"א שנעשו לה עתה משם מוחין מבחי' פנימיות כנו'. ודע כי ביחס השבת כל הספי' נקרא כשיעו' מסתמא דליה אמנם ג"פ שביעי שבו הויכולו הם בנה"י ו' ואחר כך בויכולו הב' יהיו בחגי' ואח"כ בויכולו הנה"י בחגי' ד' כמ"ש במקומו בע"ה:

ויכולו שאתר העמידה שחזר ואומר הש"ן תכין כי עתה נכנסין בזה"א ג' פרקי' קדמאים דל' דללס דו"א מד' א' וזהו בענין ז"א. ובענין טוק' תכין כי עתה מאירים חגי' דו"א בתפוחין דילה ומאורות האלו נעשין המוחין שלה עתה. וכבר ביארנו לעיל כי החגי' מלוכבים טוך הנה"י וכולם יחד עומדות במקום א' שהוא במקום ג' אמצעיות וא"כ נמצא כי הטוק' איינה עולה עתה ממש בחגי' אבל עכ"ז היא מקבלת הארבע מהם בתפוחין שלה וא"כ ג"פ שביעי שיש בזה הויכולו תכין שהם בחגי' דו"א ונמצא כי ויכולו הא' שקבלו מן נה"י סיפה נקרא רחל חקל ועתה שמקבל' מן חגי' נק' חקל תפוחין כי ג' אבות נק' תפוחין דאית בהון מורר סומק וירוק כנודע. עוד מלאחי דרום אחר קרוב אל הנו' בענין ג"פ ויכולו לבילי שבת:

הנה בויכולו הא' של העמידה עולים חגי' דו"א שהם ג"פ שביעי הנו' בויכולו וכללים בחגי' ד' חגי' עולים בל' דללס דו"א וחגי' דבריא עולים בנה"י דו"א דא"י וכן כל המדרגות שהחתיים עולים על הסדר הזה עד שנמצא שעולים נה"י דעשיה במקום חגי' של העשי' ומקום הנה"י נשאר חלל ופנוי כנ"ל בסוד מחללי' מות וימת אח"ך בויכולו הב' שאתר העמידה לריכ' המל' דא"י לעלות בחגי' דא"י כדי לקבל הארה מהמוחין שלה אשר שם בחגי' ואינה יכולה לעלות רק עד נה"י הנקרא מדת לילה לפי שהם המדה של שיעור קומת המל' הנקרא לילה אבל חגי' נקרא מדת יום וחזר ענין זה:

והנה עתה לבילי שבת אינה יכולה לעלות במדת יום ולכן נשארת במקומה בנה"י שהם מדת לילה והארה של המוחין שלה העומדים בחגי' יורדת למטה עד המוחין שלה אבל היא אינה עולה. וז"ש ברכת מעין ז' של ליל שבת והוא כי נודע כי כל חזרת העמידה רש"ן היא בחגי' ולכן בשחרית דימי החול שהיא עולה ממש בחגי' הנקרא' מדת יום לכן יש חזרת העמידה גמורה אבל עתה שאינה עולה שם אמנם עכ"ז יורדת הארה ממש אליה לכן היא חזרת מעין ז' ולא גמורה בז' ממש אח"ך בויכולו הב' של הקידוש מקבלת הארה מני' דו"א ע"ד הגו' בחגי' וז"ש מה שצריך לקבל הכוס בז' ידיו כמבואר אללנו וע"ה:

כוונת הקדיש שאתר העמידה תכין ממש ע"ד ב' הקדישים הא' כי המ"ב הא' שבו הוא בסוד איהיה י"ז אלא שמילוי הוא בסוד ס"ג כוס אלף הא' יו"ד ה"י יו"ד ה"י ו"ה והנה הוא בנ"י יתקן ואמנם מ"ב הב' לא קבלתו ממורי ז"ל ואחר כך תאמר מזורר לדוד ה' רועי כו'. כונת הקדיש האחרון תכין בז' ע"ד כל ג' הקדישים הנ"ל אבל יהיה מילואו בסוד ע"ב כזה אלף ה' יוד ה' יוד ה' ויו והנה הוא בנ"י רי"ח ותכין כי ע"ל אוטיות ש"ש בברכו את ה' המבורך ובברוך ה' המבורך והס' יו"ד יו"ד יו"ד הכל רמ"ח כמנין אברהם ואל תמנה אותי לעולם ועד כי הם יתירים על החשבון הנו' גם המבורך מלא בואו. והנה אם שכתה לקבל תוס' חלק הרוח דקדושה שבת בברכו הא' או אם לא שכתה אותו תכין עתה בזה הברכו האחרון לקבל בידך תוס' הרוח ותוס' הגשמה לפי שאם לא קבלת תוס' הרוח בברכו הא' א"ל שיקבל תוס' הגשמה בפרוסם סוכת שלום כנ"ל ולכן עתה תכין לקבל ב' בידך תוס' הרוח והגשמה. אח"כ תלך לביאת ובכניסתך לבית האתר בקיר ובשמחה יתירה שבת' שלום כי הוא כחוקן המקבל את הכלם בשמחה גדולה ובס' פנים יפות ואם אהך קיימת בחיים חיותה

בק"ש דשחרית דחול במלת ועד דבשכמל"ו וע"ה. ואח"כ נעשין לה ג' מוחין שבה הנק' מב"ד מבחי' נה"י דו"א שהם ג' ברכו' אחרוני' והם רלה ומודים ושים שלום והם סוד ג' אוטיות יה"ו בשלשה השמות היוצאים מהם כנ"ל. ונמצא כי שלשה ראשונות הם נלח סוד יסוד דלימא הנעשים מוחין בזה"א וג' אחרונות הם נה"י דו"א הנעשים ג' מוחין בטוקב' וחזר כלל זה בכל ההפלו' ואפי' בחפי' ימי החול ואמנם לריך שדע כי כפי מליחות הפלה כך יהיה סדר הנו' ולא כל התפי' שוות בסדר אחד. והגני מבאר לך סדר הפ' ערבית דליל שבת ושאר התפי' יתבאר כל אחד ואחד במקומו. הנה בחפי' ערבית דליל שבת ג' ברכותיה הראש' הם נה"י דדוכורא ששם יורד הו"א ה' וג' ברכותיה האחרונות רלה ומודים ושים שלום הם ג' כי שם עולה הטוק' ועשין ג' מוחין מנה"י ענמם הגז'ל שהם ג' ברכות ראשונות:

כוונת תיקון סדר ישמחו במלכותך כו' הנאמר עוד בשלשה חפי' אבל לא בהפלת המנחה. עוד אודיעך ענין תי' סדר ישמחו במלכו' כו' הנאמר בג' חפי' שתיקנו לאומרו בג' חפילות דיום שבת בערבית ושחרית ומוסף ובהפלת המנחה לא נחקק לאומרו וטעם הדבר הוא כמ"ל כי כל עליות שיש בכל הפל' דשבת הם כדי לקשר ז"ן יחד והוא כי בחפל' ערבית דליל שבת העליה ההיא היא כדי לקשר הטוק' עם ז"א ולהעלות בג' אחרו' שבו ובחפל' שחרית דשבת בלחם ובחזרה וכן בחפלת מוסף ובחזר' כל אותם החפל' הם כדי להעלו' את הטוק' שתהיה שוה בשוה עם ז"א כמ"ש במקומו כי בחזרת הפלת מוסף נמצא' ז"ן שוין בקומת' ושומדים במקום או"א ולכן בכל חפי' מאלו החפי' הנו' אלו אומרו' ישמחו במלכותך לרמוז כי כוונתינו בחפי' האלו היא להעלות המל' למעל' כדי שישמח בה ז"א בעלה וגם אהנו בניה עם בני' שומרי השבת ג' אבל בחפי' מנחה דשבת כוונתינו להרחיק הו"א מן טוק' ולהעלו' את ז"א בדיקנא דא"א כמ"ש במקומו ויק' נשאר' למטה מרוחקת ממנו ולכן לא שייך ההם לומר ישמחו במל' כי הרי אז המל' מתרחקת מו"א ובעלה השמחה היא בלחות הפלה דמנחה ד' **כוונת** אתה קדשת כו' והיא ברכה אמצעי' דחפילת ערבית דליל שבת ענינה הוא כי נודע שבילי שבת נעשית בחי' מוחין אל המל'. ונודע כי כל בחי' מוחין הם מזר' החכמה הנקרא' קדש וזהו אומרו אתה קדשת את יום השביעי כו'. ענין העמידה של חפילת ערבית' תכין כי עד עתה היטה המל' בחי' נקודה קטנה תחת היסוד פכ"פ ועתה נגדל' היא ועש' פר' בכל אורך נה"י דו"א אשר נסתלקו ועמדו ועלו למע' יחד עם ג' אמצעיו' דו"א ונמצא כי תכלית ההפלה של העמידה הזו היא לטורך רחל שדדווג עם יעקב:

ונבאר עתה ויטלו שתיקנו לאומרו בתוך העמידה ואל' אחר העמידה ואל' על השלמן בסדר הקידוש. הנה נודע כי ג"פ אומרים ויכולו לבילי שבת א' בתוך העמידה כו' כנ"ל ונודע הוא כי בכל פעם שאומר ויכולו יש בו ג"פ אלהים וג"פ שביעי כנו' בזוהר פ' בראשית. ונבאר עתה זה הויכולו שבתוך העמידה הנה ג"פ שביעי הם בחי' נה"י דו"א אשר עתה עולה עד שם המלכו' רחל ומודוונת עם יעקב. ואמנם אף כי בקבלת שבת עלתה עד נה"י דו"א אבל הענין הוא זהו וזו יתבאר ענין קריאת המל' בשם חקל תפוחין קדישין מה ענינו והוא. כי הנה בקב"ש בשדה אז נה"י דו"א עלו למעלה ושאר המקום פנוי וחלל במקומו' ונמצא כי במקום אשר עומדים עתה האורות הנה"י ענמם נק' עיר ובתים וישבו ובאותו מקום החלל והפנוי נק' שדה שהוא בלשון תרגום חקל כי נסתלק ממש היסוד והאורות אבל אייננו מדבר שם ח"ו אבל הוא שדה ראוי לזריע' ונק' מק' תחום שבת כמבוא' בלורך לעיל בכל הדרוש' שקדמו ומה שהוא מתחת למק' זה האו' הפנוי שהוא למטה מכל העולם הוא שם נקרא בחי' מדבר שם מדור הקל' שחין בו ישבו וגם אייננו ראוי לזריעה ה' כדמיון השדה הראוי לזריעה יען הוא מוכן וראוי לקבל בו הקדושה העליונה שנסתלק' ממש ואש"פ שלעיל ביארנו כי ג' מלות חקל תפוחין קדישין הם ג' בחי' עכ"ז אף בהיותה המל' במקום' שהיא במקום הפנוי שהי' ביהמה בחפי' נה"י דו"א עכ"ז גם אז היתה המל' נקרא חקל תפוחין קדישין לפי שכל בחי' קדש הוא בסוד מוחין כי כל קדש הוא בתחמה אבל החילוק הוא כי אז בקבלת שבת היתה בחי' החי'ו'

למדנו שיש שני מ"ב. יש 4 קדישים 2 לפני עמידה וברכו, ולפני עמידה בקדיש יש 2 מ"ב אחריות ותיבות. ושנים אחר עמידה (תתקבל קדיש יתום). בס"ג ויצא יצחק. קדיש יתום תמלא בני"ב ועם אותיות מברכו יהיה מברכו.

הגרות וביאורים: (א) פ' יעקב הנקרא ז"א: (ב) א"ש כך מלאכי ולא עוד: (ג) וזהו שמרי שבת שאנו בני ישראל משמרים הוונג מחול (שבת. פס"ח: ד) א"ש אולי חפסי שכתפלת המנחה מהו ג' הראשונים וסוף ומטה ודוד ולכן אין אלו מוכיחים בהפלת המנחה הסתמה. ולכן במקום ישמחו אלו אומרים נקדקך ג' פעמים כנלע"ד: (ה) אבל מקום הפנוי הוא כדמיון השדה כמ"ל: (ו) פ' הם בנה"י מסתמא דילה יגלות הפעו' שבסוף השער גרם לעיל בשורה הקודמת נקרא שביעית מסתמא דילה כו': (ז) פ' בברכ' את ד' המבורך יש י"א אוטיות ובברוך ד' כו' יש י"ד פ"ה ל"ה. פס"ח פ"ה משער השבת:

חיותה חלק ומגשוק יריה והרמוז בזה הוא כי כן ז"א נושק ידיו
אמו בכל ליל שבת. וסוד פטימין הוא כי הנה בימי החול אין לז"א
רק בחי' מוחין פטימין מבחי' נה"י דתבו' והם סוד ג' דללס דתבו'
(א) אבל עתה בלילי שבת נכנסין בז"א בחי' המו' המקיפין שהם
סוד ג' דללס דתבו' שהם בחי' ג' אמלעיו' חג"ת דילה אשר הם
ב' הזרועות והידיים שלה והוא עולה עתה עד שם ונושק אותם.
והואיל והאחא לידן נבאר ענין הגשיקה שטוהגים לגשק ע"ג הידיים
מה ענין זה. ד"ל כי הגבו' הם הנקרא מנלפ"ך והם עומדי'. ביסוד של
הנקבה. ואמנם שורש מלאותה הא' הוא יב' בזה' אלבען יד
שמאלית כי ה' אלבעות יד ימין הם חסדים ושורש כל הגבורות
האלו הוא למעלה בזה' מולאות הפס והם ח"ך ולשון וגרון ושפה
ושניים שבהם כ"ב אותיות' אחת'ס' בומ"ף כו' והנה ג' חלוקי' שבהם
הם ד' אותיות' והם אחת'ס' בומ"ף גיכ"ז וב' חלוקי' שבהם הם ה'
אותיות' והם דמלג"ת וסס"ך והם סוד ה' חסדים וה"ג וכאשר
האדם נושק בפיו ע"ג אלבעו' היד גורם להשפיע ולהאיר משרש'
אשר שם בפה אל ה' אלבעו'. ואמנם סדר הגשיקה הוא שהקטן
נושק יד גדול והכוונה היא כיון שהקטן בא להסבירך מן הגדול
לכן נריך שבתח' יגרום הקטן ביסוס ומיתוק גבו' הגדול הזה
ע"י הגשיקה כנו' ועי"כ מתעורר אח"ך הרחמים של הגדול המבדך
את הקטן. (ג) ונבאר ענין גשיקה מה ענינה למעלה כי הנה בזמן
הגלות שאין הוונן שלם אז אין ז"א יכול להזדווג עם נוק' בבחי'
היסוד עבה אשר שם מקום דמנלפ"ך ה' נבו' שלה אמנם הוא נחית
מדרכה דילי' לתת ונושק ידיו המלכות להמתיק את הגבו' אשר
בה' אלבעותיה ובאמלעיו' ידים אלו מזדווג עמה ומשם היא
מעלת לו מ"ג (ג) אשר הוא נריך אליהם בסוד אור החורר אבל
בהיות המלכות למעלה צבינה בסוד ד' על ו' כודע אז היא
יורדת ונושקת את ידו ע"ד הנו' :

אח"כ (יד) תעמוד מעומד בשלחן המסודר לפניך ותעמוד
במקומך אשר תשב בו ואמור בפ"ך דא היא סעודה'
דחקל תפוחין קדישין. והענין הוא במש"ל כי בקבלת שבת בשדה
שקבל' הארת הנה"י דז"א במוחין דילה אז נקר' חק"ל ואח"ך בויכולו
הב' שאחר העמידה קבלה הארת ג' אמלעיו' חג"ת דז"א בנ' מוחין
שלה ואז נקר' חקל תפוחין בסוד ג' אבות הנקר' תפוחין כג"ל.
ועתה בענין הקידוש הזה בויכולו ה' הנה היא מקבלת הארה בנ'
מוחין שלם גם מג"ר חב"ד דז"א ולכן עתה נקר' באמת חקל תפוחין
קדישין בסוד ג' מוחין דז"א הנקר' קדש באמת והם המאירים בנ'
מוחין דילה עתה (טו) וגמלא כי עתה בזה' הסעודה של הלילה כיון
שהיא מקבלת מג' מוחין דרישא דז"א אשר בסיומם הוא הפה
דז"א וגמלאה המלכות נזונה ואוכלת ממה שבתוך פיו דז"א ועם
היות שהיא עומד' עדיין למטה בנה"י דז"א עכ"ל משם מלמעלה
יורדת אלי' ההארה והמוון הזה ולכן נקר' סעודתא דמטרוניחא
כי היא האוכלת הסעודה הזו והניזוגת מתוך פיו דז"א :

ענין הג' סעודות דשבת. ואמנם ענין הג' סעודות דשבת
אבארם לך עתה דרך כלל. דע כי ענין הסעודות והאכילת'
האלו הם סוד גדול ויתבאר לך ממה שהודעתך כי כל בחי' זיווג
נזכרו בסוד אכילה בסוד אכלה ומתה פיה כו' וחי' בחי' זיווג
העליון אשר בתוך הפה כמבואר אללנו בהקדמ' ביהור אדרת
האיונו. והנה בליל שבת מזדווגת המלכו' זיווג עליון בתוך פיה
מינה ובסוד הלשון שבה שהוא יסוד המכריע בין הגרון לחיך
שהם חו"ב שבה ומאכילה זו את אובלים וניזונים בסעודת ליל
שבת. ובסעודת שחרית דשבת אז ז"א (ג) מזדווג זיווג עליון בתוך פיו
מיניה ובי' ע"ד הנו' ומשם אנו אובלים בסעודה הריא. ובסעודת'
המתנה אז ז"א עסיקא קדישא מזדווג זיווג עליון בתוך פיו מיניה
וביה ע"ד הנו' ומשם אנו אובלים וניזונים בסעודה הריא. והנה
ענין אכילה הסעודה וטחינתה (ד) ע"י ל"ב שיניים שבה האדם
תבאר בסעודת' החול וע"ס. אח"כ תקיף השלחן פ"א דרך לך ימין
בשתיקה אבל מה שתכין הוא זה כי בתפי' העמידה עלתה המלכו'
בנה"י דז"א כג"ל וזה היה בבחי' א"פ שלהם ועתה תכין להתשיך

אליה בחי' אור המקיף דנה"י דז"א אשר בויכולו הא' קבלה
מא"פ שלהם כדוגמ' קבלת שבת בשדה שבתחילה בשדה עלתה
בחי' ענינו' נה"י דז"א אלא שסיה בבחי' א"פ של החי' ענינו' הוא
ואח"כ באחה לבית (ה) והקפת השלחן להמשיך אור המקיף של
החי' ענינו' הנה"י (ו) ואח"כ תקח בידך ב' אגודות הדם וכמ"ס רז"ל
במ' שבת פ' כמה מדליקין על ההוא גברא דרשיט ובידי' תרין
מדלתי אחא ורואהו רשב" ור"א בנו בלאחס מן המערה ואמרו
חזי כמה ישראל זירין במצות כו' וקחס בין ב' ידיך ימנית
ושמאלית ותחברם יחד ותברך עליהם בורא עלי' בשמים ואח"כ
תריח בם. (ז) ואח"כ תחזור להקיף בהם את השלחן פ"ב בשתיק'
ותכוין עתה להמשיך אל המל' הארת אור המקיף של בחינת
חג"ת ג' אמלעיו' דז"א אשר בויכולו הב' האירו במוחין שלה
אלא שסיה מבחי' אור הפנימי שבהם גברא דרשיט ובידי' תרין
שהם בחי' הגשמות כודע. ועתה היא בחי' אור המקיף שלהם
מבחי' פנימיות חג"ת ממש שהם בחי' הגשמות ומשם מאירין
עתה במוחין שלה ולכן הקפה הוא הב' היא בזה' כי ההדס
רומז בנ' האבות כודע. והם סוד חג"ת דז"א מבחי' אור המקי'
כנו' ואמנם הכוונה שתכין בעת שתרתי בנ' אגודות ההדס
תבאר למטה אחר ענין בהמ"ד דסעודת הלילה וע"ס כי שם
נבאר כוונתו. ואמנם היות' ב' אגודות הוא לרמוז אל ז' וין (ה)
ולכן אחר שתרתי בהם תאמר תיכף זכור ושמור בדיבור אחד
נאמרו לרמוז סוד ז' וין המתחברים יחד ונק' זכור ושמור כנו'
במס' שבת שטעם ב' אגודות הם א' כנגד זכור וא' כנגד שמור.
ודע כי פעם אחר שמעתי ממורי ז"ל כוונה אחרת וזו היא. כי
בהקפה הא' תכין כנגד אור המקיף של חג"ת דז"א המאיר באור
מקיף דנה"י ובהקפה ב' תכין כנגד אור מקיף דחב"ד ג' הראשי'
דז"א המאיר באור המקיף דנה"י. והא' נראה יותר (ט) עיקר :

דרוש א' בענין הקידוש וז"ל אח"כ תאמר הקידוש מעומד (יא)
וענין הקידוש הוא להמשיך א"פ מג"ר (יב)

דז"א אל נוק' שהיא תאכל סעודת' משם ולכן נקרא קידוש לפי
שהארה זו היא מבחי' מוחין עלמן דז"א הנק' קדש כודע כי
כל בחי' מוחין נק' קדש בסוד הסכמה ופכרש מוחין דז"א. ואמנם
היה נריך עתה להקיף השלחן פ"א לך להמשיך בחי' אור המקי'
דמוחין דז"א אל נוק' כי בסוד הקידוש לא האיר בה רק א"פ
שלהם בלבד כנו' אבל להיותו אור מקיף עליו עליון מאד כי הוא
מקיף אל המוחין עליון דז"א לכן אינו נעשה על ידינו אמנם מאליו
נעשה המשכת האור ההוא והנה המשכת א"פ הוא דמוחין דז"א
אל נוק' נעשה בב' הכנות הא' בסוד המעשה שהוא לקיחת כוס
היין בידך בטנה הידועה שגבאר בעזרת השם יתברך ובה
נמשך אליה א"פ במוחין שלה. והב' הוא בסוד הדיבור שהוא
אמירת הקידוש ויכולו שהוא הכל ודיבור היואל מפי עליון דז"א
ונודע כי כל הכל הפה הוא בחי' א"פ וע"י הכנת הדיבור נעשה אור
המקיף אל מוחין דנוק' אבל אינו נמשך מאור המקיף דמו' דז"א כי
זה א"א לעשות ע"י אלא מאליו וכנ"ל. אבל הענין הוא כי מאור
הפנימי דמוחין דז"א אנו ממשכין א"פ וא"מ אל נוק' במוחין שלה
וזכור הקדמה שנתבאר לעיל כי הנוק' איננה עומדת רק בנה"י
דז"א בלבד אבל בהיותה שם למטה היא מקבל' הארת ז"א אף
מג' מוחין שלו ע"ד הנו' וזכור ואל תשכח. והנה מבאר לך ב'
הכנות הנו' ונתחיל בענין הכנת (י) שמעשה בתחיל' תקבל הכוס
מוזלת' בשתי ידיך משתי ידיו אל שתי ידיך ותחזיקה בבחי' בב'
ידך גם שניהם ותכין אל מ"ש עתה והוא שתכין להמשיך (יד)
מא"פ דמוחין דז"א א"פ אל מוחין דנוקבא כג"ל. ותכין כי אתה
בחי' ז"א עלמו והכוס אשר בידך הוא המל' אשר התחלת ראש
שלה היא כנגד החוזה שלך ומתפשטת משם ולמטה כנו' ובתחילה
תכין כי ג' ידים הם יד הגדולה היא צימינאל ויד החוקה בשמאלאל
ויד רמה באמלעיותה שהם סוד חב"ד נמשכין מא"א אל נוקב' ותכין
כי ג' הידיים אלו הם סוד ג' שמות י"ה י"ה פשוטים כודע
כי כל מוחין דנוקבא הם משם י"ה ותכין כי ג"פ י"ה הם כג'
מ"ה

דגרות וביאורים: (א) היא נגד החוזה. פ"ח: (ב) ס"א ומשם היא מעלה אלו מ"ג וכן הוא כנתי"י: (ג) חו"ת דק י"ד פ"א ונקי"ד פ"ב ד"ה ומס"י: (ד)
ל"ב ח"מ תימא אס י"ב ברורין בשבת שהוא אב מלכיה. אחר ששון עיין בם' אמת לישקב דק"ב שאלה ו': (ה) תיבת הכנסת ליתא כנ"י:
(ו) ח"מ מסיפק אני כמי שאין לו הדם אם ישנה הקפה שניה זאת אבל בכרבת הריח לא מתפקח לי שיכרך כי הטובה להשלים הכרבות בשבת בריח ו"ע: (ז) סוד
כונת הריח מיוסדת כפסוק ריה יתווח וכו' ח"מ ל"ל שהוא פסוק עולת תמיד העשיה כבר סיני לריח יתווח אשה לר': (ח) ח"מ ל"ב ולע"ד ישקב ורחל שמקבלים
מן מנ"ת הם אבל כאשר הסעודות יכיון וז"ן: (ט) וכפ"ע כוח שני הכוונות ואינו מכריע: (י) ספ"ח פט"ו משער השבת: (יא) ז"ל ספ"ח כפי"ד משבת מורי
ד"ל היה טובה למר הקידושין דשבת וז"מ משער ואח"כ יושב וטועם מן הכוס של קידוש והיה יתגב להשאיר משע יין בכוס הקידוש ויכנסו כנתי"ו בסוד אפיך
שמן להשאיר ברכה עכ"ל: (יב) ח"מ דע סוד גדול כי גם טנה זו ליו"ס ש"ס קאח שינוי ואשוררך עליהם: (יג) כנתי"ו ליתא מלת הכנת: (יד) להמשיך המוחין
מג"ר דז"א לנהנה. פ"ח:

סידור תפלה להרש"ש

ובכללות פשר היצום מצטלמא עד משיחיה יכוין להמשיך ללם דנרנח"י דחיה עס המוחין דגדלות דאבא

אהיה

יהוה

לפרלויף חכמה דז"א (סהס א"א ונוק' ויססו"ת)

דקק"ק דיזירה דז"א דאלילות דאלילות ודיזירה

גם יכוין להמשיך צ' ללמי נרנח"י דיחידה ונרנח"י דחיה עס המוחין דגדלות

אהיה

יהוה

לצ' פרלופי כתר וחכמה דז"א

אהיה

(סהס יעקב ורחל) דז"א דיזירה

יהוה

דז"א דאלילות דאלילות ודיזירה

יכוין להמשיך כל כללות הקטנות דאז"א צמוחין דגדלות דאז"א

בְּחַיִּיכוֹן וּבְיִמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ

אהיה

אהיה

יהוה

אהיה

יכוין להמשיך ג' ללמי נח"י דרוח דמוחין דג"ר דקטנות דאימא

אמן

יהוה

יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

לכחצ"ר דחג"ת דז"ק (סהס יעו"ר)

דז"א דיזירה דאלילות דאלילות ודיזירה

הווייה אהייה
במילוי ההין

היוד שייכת
לאמן, לכן יש
הפסק

יהוה	אלף	י הוה	יהא	חכמה
יהוה	הה	יהוה	שמייה	צינה
מצפן	יוד	מצפ	רבא	חסדים
יה אדני	הה	ץיהא	מברך	גבורות
אל	יוד	דניא	לעלם	דעיצור
אלהים	הה	לאלהי	לעלמי	דיניקה
מצפן	הו	סמצפן	עלמיא	דגדלות
		גי' שפמפיה		

סידור תפלה להרש"ש

להמשיך הארת המו' דחצ"ד לאחור לאחור ודאחור לפני דכינס לחצ"ד דניקוד
הכו' דכינס דרמל שהיא ה' אחרונה ולהעלותה עד כנגד נו"ם דפר' כינס דז"א:

אחור דאחור ואחור לפני

אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

אלף ה י דקס"א

ה

לחצר אה דמוחין פה יה סו"ב

מגן אברהם

יְהוָה יֵאָדוֹנָהוּ אֱלֹהֵינוּ זקופה א' דה להעלות ולחצר ד' דאדני
פס ה' ראשונה דסו"ב.

להמשיך סו"ק לפני דאחור דחכמה וס"ן לפני דפני דחכמה דכסר לחצ"ד
חג"ס דניקוד הכו' דז"א. ולהמשיך נס"י וחג"ס לפני דאחור ודפני דפני
דכינס לחצ"ד חג"ס דז"א דניקוד הכו'.

ס"ן פני דפני ו"ק פני דאחור דחכמה

אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

וין ה י דע"ב

פני דאחור ופני דפני דכינס

אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים	אֱלֹהִים
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהֵינוּ	אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ואו ה י דס"ג

קְעוּלָם

לסמטיק מל' דחח"ן בג"ה דח"י דדעוס דז"א ודיעקב ורחל לחח"ן בג"ה דח"י דדעוס
דמל' דיעקב ורחל ולשורשי נר"ן שלו.

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה

אֶלְהֵינוּ: צִיּוֹן קְדוֹר וְדָר תִּלְלוּנָה:

אֶתְהָ קְדוּשָׁתֵּנוּ וְשִׁמְךָ קְדוּשָׁה. וְקְדוּשָׁתֵנוּ בְּכָל גִּי' בְּיוֹד הָהָה
וּוּ הָהָה יוֹם יְהִלְלוּךָ סְפָדָה:

בְּרִינָה אֶתְהָ יְהוָה יִאֱהָדוּנָה י' מַצַּפ"ן

לסמטיק דח"י דח"פ דפניס דחכ"ס דכתר לדח"י דז"א דג"ה דגז'.

סידור תפילה להרש"ש

צו

יִשְׁכְּנֵנוּ עֲרָלִים . כִּי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל * נָתַתָּנוּ יְכוּיִן לְחַמְסִיד
 הָאֵרֶב יִסִּירָה לְמַלְכֹת וּלְמַלְחָה גַם עַם אֲלֵל אֲרַכְנִי סָגִי נַחֲמוּ נִי אֵלֶיךָ לְמַד
 אֵלֶיךָ דָּלַת נוֹן יוֹד

בְּאַהֲבָה לְזָרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בְּחַרְתָּ ;
 שְׁמַחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שִׁבְתֵּי וְקוֹרְאֵי עֲנֵנוּ עִם
 מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעֵי כָּלֶם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִפְּנוּךְ
 וְהַשְׁבִּיעֵי רְצִיתָ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוּ חֲמֵדַת יָמִים אוֹתוֹ קְרָאתָ:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בְּמִנוּחֵתֵנוּ . קִדְּשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ שֵׁים חֲדָקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׁבִיעֵנוּ
 מִשׁוּבָה . שְׂמַח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ . וְטַהַר לִפְנֵינוּ לְעִבְדֶּךָ
 בְּאַמֶּת . וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה יְהוָה אֱהוּדֵנוּ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
 וּבְרָצוֹן שִׁבְתֵי קִדְּשָׁךְ . וַיְנַחֵנוּ בּוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי
 שְׁמָךְ . בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה אֱהוּדֵנוּ

זיגס	דטס	חכמה
ה יהוה	י מצפן	א יהוה
אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה

ה יה אדני

לכח דיעקב ורחל שבחוס דז"א

אהיה
 יהוה

יוד הא ואו הוה יוד יוד הא
 יוד הא ואו הוה יוד הא ואו הוה
 יה יהו יהוה

מְקַדְּשֵׁי הַשִּׁבְתֵּי :

שחרית

יכוין להמשיך הארה לכח דיעקב
 ורחל משלש מוחין חכ"ד דגדלות
 ב' מליצוים צנה"י דאו"א ע"י
 שבחכ"ד דז"א דרך סג"ס דז"א
 לכח דיעקב ורחל סעומדיש צנה"י
 דז"א

תורה

יכוין להמשיך הארה לכח דיעקב
 ורחל משלש מוחין חכ"ד דגדלות
 ב' מליצוים צנה"ס דאו"א ע"י
 שבחכ"ד דז"א דרך סג"ס דז"א
 לכח דיעקב ורחל סעומדיש צנה"י
 דז"א

סידור תפלה להרש"ש

יהוה ואדני יאהדונהי ה אלהים

י"ה להטלות י' ראדני ולחכרה טס ה' דהויה

להמשיך ו"ק דפנים דאחור ופנים דפנים דגבו' דרפס רכח

לחכ"ד חג"ס דז"א דניקוד סג'.

פנים דאחור ופנים דפנים.

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

וו הוה דכ"ן

כלי צינה	כלי דעת	לג' כלי חכמה
אלף אלף הא אלף הא יוד	יוד הי ויו הי	יוד הי ואו הא
אלף הא יוד הא	יוד הי ואו הי	י יה יהו יהוה
אלף הא יוד הא	יוד הה וו הוה	יוד הא ואו הא

פנים דאחור ופנים דפנים

אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה	אהיה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

וו הוה דכ"ן

ג' כלי גבורה	ג' כלי ס"ס	ג' כלי חסד דז"א
אלף אלף למד אלף	יוד הא ואו הא	אלף אלף אלף
למד הי אלף למד הי	י יה יהו יהוה	אלף אלף אלף
יוד אלף למד הי יוד סס	י ה ו	אלף אלף אלף
יהוה	י ה ו	אלף אלף אלף

להמשיך

סידור תפלה לחרשיש

סידור 4 דף קדי ע"ב

בחזרת הש"ך בשחרית אומרים הכהנים ברכת כהנים

שים שלום להאים יסוד דוכורא ביסוד דניקנא.

טובה וברכה. חיים חן וחסד
 ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו אבינו
 כקנו באחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו
 יהוה יאהרונתי אלהינו תורה וחיים. אהבה וחסד
 צדקה ורחמים ברכה ושלום. וטוב בעיניך לברכנו
 ולברך את כל עמך ישראל ברוב עוז ושלום:
 ברוך אתה יהוה אלהינו יאהרונתי **ו מצפץ**

אהיהוהו איהיהוהו

יהוהוהו יהוהוהו

ליסוד דז"א

יאהרונתי

שין שין דלת שין דלת יוד

שין דלת יוד

אהיה איהיה

יהוה יהוה

אהיה איהיה

יהוה יהוה

אהיהוהו איהיהוהו

יהוהוהו יהוהוהו

לדס"י דיעקב ורחל

במנחם

בערבית להמשיך מל' דדס"י דס"פ

כס"י דחג"ס דבי' דפני' ז"א

לדס"י דס"פ נה"י דחג"ס דבי' דפני' דיעקב

ורחל ולהמשיך מל' דדס"י דחג"ס דס"פ

חג"ס דבי' דחילוכיות ז"א לדס"י דחג"ס

דס"פ חג"ס דבינה דחיל' דיעקב ורחל :

בשחרית יכוין להמשיך מוחי חו"ג

דדעס מלובשים בדס"י דיסוד

דאו"א עי' סנדס"י דיסוד דיסוד דאו"א עי'

סנדס"י דיסוד דז"א שבמקום ס"ס לדס"י

דחו"ג דיעקב ורחל :

בחזרה יכוין להמשיך מוחי חו"ג דדעס

מלובשים בדס"י דס"ס דיסוד

דאו"א עי' סנדס"י דיסוד דז"א שבמקום

דעס לדס"י דחו"ג דדעס דיעקב ורחל :

במוסר יכוין להמשיך מוחי חו"ג

דדעס דגדלות ב' מלובשים

ביסוד דאו"א עי' סנדס"י דיסוד דז"א

לדס"י דדעס דיעקב ורחל :

שמן ח"ג דרוש ערבית ש"ק פי' על ש' הכו' ופרי עץ חיים ששון

יש בו חסין נב"ה דה"י מלובש בנ"י דאימא וסחמין
 שכלל נמשך כמנן אברהם ונב"ה שבוך נחמה נב"ה
 והדחי' שביסוד נחמה קדוש נבחי' וא"פ דגים אך נבחי'
 וא"פ דאחו' נמשך כולו כמנן אברהם וכן מוח הבינה הטללה
 חו"ב חו"ג המלובש ג"כ נבחי' דבינה דאימא נמשך כנב"ה
 מנן אברהם וא"פ דאחו' וא"פ דגים וכן עד ז מוח הדעה
 דחו"ג נבחינה וא"פ דאחו' וא"פ דגים נבחינה מודים
 אחי' וסוף ועיין בס' עו"ה ונב"ה שלום בסופו דל"ז ד"ה
 דרוש ב' וכו' והי"ן דל"ד ע"ב [שפ"ח פי"ג דשבת] עוד פי'
 בענין ז' מרגל' אלו שבז' ברכות שהם חגי' נבחי' לעיל דרוש
 קב"ש דס"ה סע"ד כמזמור לדוד וכו' ש' המלוא פ' חלוא :
(ב) ש"ק ואח"כ אלו ממשכים אוחס לבחינה כחר של
 נוק' ע"כ הן חמה דאין זה כדרך החול דלא
 מצינו כן בחפ' דחול ועיין לעיל דרוש ו' מדושי עמידה
 דחול ולא ידעתי מה נשמרה .

(ג) ש"ק ג' מכלן וג' מכלן והי"ה בלמעשה וכו' לעיל
 דרוש ויהי נועם ופס' אוח מ' :

(ד) ש"ק י"ה אדני' כמבואר אללנו בק"ש דשחרית דחול
 במילה ועד דבשכמל"ז ע"כ [י"ה אדני' זו היא
 בחי' שם המרגל' שנקו' הנו' דברו הקוד' וכלן בל' לאשמועי'
 שהוא נבחר שבה ומ"ש כמבואר אללנו בק"ש דחול במילה
 ועד פי' דשם נבחר כי נבחר דנוק' היא שם אדני' ויש בו
 ד' פעמים היה בפסוקים ואם נחבר עמהם י"ו אורות שלוקחי'
 כחר לאה בד' דלחד הם גי' ועד וחס במס' י"ה אדני'
 יע"ש סוף דרוש ו' דק"ש ויש חסור לשון וכו' נבחי' לפוסף
 אך לא ידעתי מי הכריחו להביא זה דנראה לכאורה דאין
 לו קשר אל האמור רק זה רמז בעלמא דשם אינו מבואר
 בבדיא נבחר דנוק' שם י"ה אדני' . מ"ש כי ג' ראשונו'
 הם נבחי' דאימא הנעשים מו' בי"ה ע"כ ומה שלא נקט
 גם דאבא מפורש במ"א דבשאר חיתא ר"ל וגם דאבא יען
 שאבא מלובש גו אימא ועיין בע"ה שכי' פ"ה .

(ה) ש"ק ג' השמות היוצאים ממנו כנ"ל ע"כ לעיל
 דרוש הקודם וחס בבחינה ה' מרגל' הנו' .

מ"ש וכו' כלל זה בכל התפלות ואפי' בחפ' החול וכו'
 עיין לעיל דרוש ו' דעמידה דחול . מ"ש כפי
 מציאות החפ' כך יהיה סדר הנו' ולא כל התפלות שוות פי'
 כנו' לקמן דרוש שחרית של שבת ד"ה כונת חפלת העמידה
 דשחרית יע"ש והוא דלחם הוא נפולו' דכה"י חזרת חגי'ת
 וכו' יע"ש כן שמעתי מפרשים :

(ו) ש"ק הכה בחפלת ערבית ליל שבת ג' ברכותיה הראשו'
 הם נבחי' דדטרה ששם יורד כו"א וכו' וכן נבחי'
 בפע"ה שבת ספי"ג ולא זכיתי להבין פירוש דבריו ולא נר'
 שהיה כאלן הנהה א"ש כך מלאחי ולא עוד ע"כ כאלן כתוב
 בגליון וכן לקמן דע"ג בע"כ והי"ן דק"ז ע"ג והוא דרוש
 ענין שחרית של שבת ד"ה כונת חפלת העמידה דשבת וכו'
 [ושם אוח י"ז] [ואפשר לפרש ג' ברכות ראשונות הם נבחי'
 מוחין דכה"י דרכורה שהוא ז"ל ששם יורד כו"א פי' יעקב
 הנק' ז"א ג"כ כנודע וג' ברכותיה אחרונים הם כי שם עולה
 הנוק' רחל ונעשים לה ג' מוחין מנכ"י ע"למס הנו' וענין
 עליה וירידה זו שהוא יורד והיא עולה עיין מ"ש לעיל בדרוש
 שינוי החפ' דניע אוח ע"ז יע"ש ורבינו קי"ר בלשון :

(ז) ש"ק סדר 'שמחו וכו' ונעם הדבר הוא כמ"ל כי
 כל העליות הוא כדי לקשר ז"ן יחד וכו' במ"ש
 במקומו ע"כ לקמן דרוש ענין שחרית של שבת דע"ג סע"ב
 ד"ה כונת חפלת עמידה וכו' לעיל ד"ה ע"א והוא דרוש א'
 משינוי התפלות נמלא דזמן היו"ה ז"ן הכוללים שוים
 בקומתם יחד הוא נבחר בחפלת מוסף כנו' לקמן ואח"כ
 ואח"כ היוצאים הנעשים בכל חפ' וחס' שחרית לחם וחזרה
 וכן בחפלת מוסף לחם וחזרה כנב"ה שים שלום מה עניינם
 דע דכל אוחס היוצאים הם דיעקו"ר ז"ן הקטנים אך לא
 ז"ן הגדולים דכללות השבוע דזמן זוג ז"ן הגדולים דכל
 השבוע הוא במילת אחד דבחר דמוסף שבת ועיין כל סדר
 העליות

ההקדמות דע"ז ע"ד ונכ"י עו"ה דס"ו דשם הקשה רבינו
 במילה דופרום ויהיה בשחרית דחול נחזרת העמידה
 שנבכשים כל המקיפים כי כך הוא ליל שבת בשחרית דחול
 יע"ש נמלא דדומי' סדר החפלו' א"כ מה ענין לו' הופרום דוקא
 בליל שבת ולא בחול וגם ענין עליה החסדי' עשה ולא בקו' הכל .
(ח) ש"ק אבל המקום הוא קמן ור' דחוק וכו' פירוש
 להיוחס ב' חסדים המגולים דנו"ה וב"ש בת"ח
 חוק' היסוד דז"א שאפשר ירדו למטה ביסוד ירדו במרוצה
 וחזריוטול' דרך אר"ה למעלה כח' באור' בע"ה שכי' פ"ב וספ"א .
(יח) ש"ק חו"ם משרז"ל בענין סכך הסוכה גי' לנחמילה
 נר"ך שלא יהיה מעובה כמין בית וכו' במס'
 סוכה דכ"ב . כאן נ"ב א"ח ק"ל שטנין סוכה דחג אינו לזה
 כלל וכו' עיין לקמן סוף דרוש ד' דסוכה מ"ש רבינו דלעיל
 שם נחמילה אמר דסכך סוכה הוא בחי' ח"ה דחי' שנבחר
 דז"א הכולל בו כל ע"ם שחמיו ואח"כ אמר שסכך הסוכ' הוא
 בחי' מסך דופני יסוד דחי' הנפרס עד דופני גוף דז"א וז"ע .
(יט) ש"ק כי כל בחי' יסוד נקרא שלום כנודע ע"כ לעיל
 דרוש ו' דעמידה דחול כנב"ה ש"ש ובכ"מ .

(ך) ש"ק פסוק ושמו בני ישראל שוהגים לומר הוא
 לפי שהלילה הוא בחי' שמור ע"כ וז"ל וכיום
 למה לא חיקינו פ' לו' כנגד זכור ועוד מה ענין כאלן בין
 ברכה שהבינו לעמידה ולא קודם או אחר כך ולא יהיה
 הפסק ועיין בס' ש"ן בד"ן חמן יע"ש :

(כא) ש"ק קדיש של קודם העמידה לא קבלתי ממורי
 ז"ל וכו' עיין בסדור להרב ש"ש זלה"ה ואין
 שנוי כלל בסדר הקדישים והוא כמו הקדיש הראשון וזה
 נבחי' המ"ב שהוא דלפניו כנ"ל ועיין מ"ש לעיל בענין
 הקדיש אוח א' יע"ש וכן נח' בפע"ה שער שבת בפ"ב :
דרוש א' פע"ה ש' שבת פי"ג לעיל דרו' ג' דס"ה ע"ז
 ד"ה ענין קדיש וכו' ודרוש א' דקב"ש דס"ז

לקמן דרוש ב' . **והנה** מה שיש להבין בדרוש זה בענין
 סדר הו' מרגלון' כנבחי' לעיל דרוש א' דקב"ש
 אוח ח"ן עוד שם דליך אפשר להיות אלו הו' שמות כנגד
 חגי'ת נבי"ה בז' ברכות של העמידה אחר היות הג' ברכות
 ראשונות של העמידה נבחי' חב"ד ולא חגי'ת וכן הו' שמות
 אלו הם נבחי' וברכות העמידה הם נבחי' יע"ש ובדרוש
 שאחריו ד"ה סוד קבלת שבת אוח ו' יע"ש . מ"ש כמ"ש

בענין קב"ש וכו' לעיל דס"ז דרוש א' דקב"ש . מ"ש כי
 כפי ערך עליה ז"ן דרך המדרגי' אשר אב"ר לך בכל הפל'
 וכו' לעיל ד"ס ע"א והוא דרוש א' משנוי התפלות לק' דרוש
 ענין שחרית של שבת ד"ה כונת חפ' עמידה דשבת וכו'
 והוא דחפ' לחם שהוא נבחי' או בחגי'ת בחזרה וכו' נמלא
 דאין שנוי כלל בענין אלו השמות של העמידה בכל ד' חפלו'
 הנו' שאפי' שעולים ז"ן במדרגי' יחד עליונה עוד הם
 ע"למס ז' שמות אלו :

דרוש ב' לעיל דרוש הקודם ויש דרוש ו' דעמידה
 דחול דל"ז ע"א ופע"ה שער שבת פי"ג עוד

לעיל דרוש ענין בית הכנסת ד"ג ע"ג ד"ה והואיל וכו' .
(א) ש"ק דט כל בחי' ג' ברכות ראשונות שהם אבות
 וגבו' וק' השם הם חמ"ד בגי' ספירות אחרונות
 שהם נבחי' דאימא דנעשים ג' מוחין בז"א ע"כ עיין לעיל
 בדרושי עמידה דחול דרוש ו' ועיין בסדור העמידה להרב
 ש"ש זלה"ה וכו' יראה שם דאין זה בדרך החול שהרי ברכת
 מודים תחילה וסוף הוא המשכה מוח הדעה הטולל דז"א
 ואינו כנב"ה אחר קדוש כנז"ל . אך דע וכנן הי"ב דאין
 כל זה מדבר אלא נבחי' המשכה המוחין דאחו' ופנים
 דפנים דמוחין דחכמה וממשך מלובש נבחי' דחי' נב' ברכות
 ראשונות אבות וכו' וקדושת השם וכו' כסדור ועיין
 בהקדמת רמב"ם הנ"ל כסוף וזה פשוט לעובדי ה' נבונה
 ועיין בקונטרסי' פתח עינים בנב"ה מנן אברהם ואחר
 שנחקן מוחין דחכמה ודבינה בנב"ה אבות אז אח"כ כמודים
 הוא בחי' המשכה מוח הדעה דחו"ג ונמלא דמוח החכמה

שער הנהגה

הדומד

פז

המ"ק והכולל גי' אבגית"ך הו"ף גי' מקום ובפ' רבתי גימ' שקוצית וכן הוא השוכן בתוך טומאתם בתוך ר' רבתי גי' הכי הוי וכן גימל דלית . שהם חילו' בה"ת ב"ש גי' אבגית"ך והכולל (ל:ג"ד נתן אב"ג בה"ת ב"ש הוא תשר ועם אותיות אב"ג עממן גימ' שקוצית הרי געוץ תחילתו בסופו וסופו בתחילתו ודע כי שקוצית גי' רא"ש הג"א שהם פנים ואחור לשבת וכחך מפורש ושום שכל ע"כ .

עוד שקוצית היינו אבגית"ך וכן שקוצית"ת שק"ק בראשו י"ת בסופו געוץ זה בזה להורו' קשר ב' שמות אלו מראשי' אחרית גי' קתר שבת שניתן ללמוד תורה והנה שקוצית עם מ"ק שלו גי' י"פ הוי"ה בהיכל דהיינו י"פ מגין' עוד שבת גי' תר"ך עמודי' שבכתר ול"ב נתיב' חכמה וכו' שערי בינה שג"ר שולטות בשבת כבוד אלויות שבדריאה וכתבי ימי' יוצרו אלו הנהגות ימי המעשה שהנהגת' מן היצירה ולא אחד בהם להוי' השבת שנסות קויה שלו מן הכסא וקדם לעולם כמוהו עוד הוא בגי' ב"ן דעה חכמ' לנפש גי' שבת שלא נתנה לישראל אלא ללמו' תורה חכמה יתיר' ומתן שכר' הוא נהרי אפרסמון שהם בגי' שבת וכן אל אלהי הרוחו' גי' שבת שהוא זמן אלויות' שמות חרשו' לכל בשר מאות' של' בהם כל בשר יבואו וישתחוו לכפי אלהי הרוחות גי' קרעה עם י' אותיות אלהי הרוחות גי' ודע קודש וכן אכתיראל י"ה י"ה כבאות גי' שבת עם הכולל וכן עדותיך נאמנו מאוד בגי' שבת' לכן נבמוך לומר שירו . עוד י"ה י"ה אבאות והכולל גי' ישראל ועם קס"א גי' שבת כי הנה שבת וישראל מעידין זה לזה . ויאמר בכל שבת כמו שנזכר ובכל האצרות יכוין למלוי ע"ב ומתחל' ה' הוא אלהים ה' מלך ה' מלך ה' ימלוד לעול' וגו' ויאמ' הפסוק' ויסע ויבא ויט כולם . נר לרגלי דברי' ואור לנתיבתי . אל ארון על כל המעשי' כי הוא לבדו מרו' וקדוש ותתן לי מגן ישע' וימיק' תסעדני ועמוך תרכני מי יתן מניין ישועת ישראל צדוק ה' שבותעמו יגל ויקב' ישמח ישראל ישיב ישיבנו ה' לירושל' ויאמ' וכו' וקס"א העיק' שם הויה דמלוי ע"ב וכנ"ג אות א' דמרגלא יאמר פסיק המתחיל ב"א אודה ה' מהוד בפי ובתוך רבי' אהללו שוית' ה' לנגדי תמי' מימיני כל אמו' הנה כי כן יבדק' גבר ירה ה' ה' ארני חילי ויש' רגלי כאלו' ועל במותי יענוני למנהג יבגיתני . יום הירא אני חלוק אבנת לכן כה אמר ה' שבת' לירושלים ברחמיים רבים בתי ויבנה בה נאם ה' כבאות וקו ינטע על ירושלים הוד והדר לפניו עוז ותפארה' בניקדשו לא אמות כי אחי' ואספר מעשי יה ארני שפתי תפתח ופי יגיד תהליך' יהללוהו שמים וארץ ימים וכל רומש בם . הנה אל ישועתי כבט' ולא חפח' כי עזי וחמרת י"ה וכו' האירה פניך על עבדך הושיעני כחסדך . אלהי' שמע תפילתי האזינה לאמרי פי ואני תפילתי וגו' וארשתוך לי לעולם וארשתוך לי צדק וצדקתך בחדש וברחמים . ויאמר ג"כ הפסוק רק באבותיך חסד ה' כדלעיל וכוין במילת רק לשם מנפץ בטיקוד סמיים פעמים מנפץ ב' בטיקוד ולבונה מנפץ ג' בטיקוד וזה פנימים ובשלתן וכוין באזכרה לשם ע"ב . אלא בכח וכו' עם י"ב דע"ב אבגית"ך עם שקוצית עיקר ואומר ו"פ של כל א' מהם ברוך ה' אלהים אלהי ישראל עושה נפלאו' לבדו ובש"כ לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן כלו תפילות דוד בן ישי כל הנשמה תהלל יה הללו' כלו גי' שם ב"ן וד"א תפלו' דוד בגי' ת"ת קילד בן ובי' מישי גי' ע"ב דוד בן ישי גי' שכינה ע"ה ר"ת כל הפסוק גי' כפשו וגם אותיות אמלעות גי' בדמו' ס"ת גי' עת . ודע כי אל ארני שניה' פשוטי' הנהגת החיל הוא בקדימת החסד לדין כמעשה שמים וארץ ובחידוש מעשה בראשית בכל יום אל פשוט וארני במלוי גימט' שבת והיינו הנהגת שחרי' עד גאל' ישראל בתחיל' עמיד' אז שניהם אל ארני במלואו גי' עממן ישראל נחתו והוא כמספ' מגדול עוז במלוי וכן ותתן לי מגן ישעך וכן ע"ה גי' שבת קדימה כחת באהבה גי' י"ה בסוד המוחין העליונים המאירים בשב' וזהו הן נגדל עוז למיני לפי השמו' המרגל' לקחנו שם י"ה אלל

הכל במקום א"ל דהכא כי לעמך ישראל ע"ה גי' שבת וכו' ברכות אשר בד' תפילות שבת ובכל תפלה מהן כפי עליות מקומה ושעת' וכוין **במב"ן** למרגלא של יום א' **במתי** מרגלא דיום ב' **בבאל הקדוש** של יום ג' והם הג"ת דבורא שעלו **ונעשו וכו"ד** בסיוע נה"י דאי' כנודע וזה הכוונה של עליות **הג"ת** שזה לכל זמן לג"ר וכן הכוונה לג"ת שמכיר בסמוך אלל

מקדש השבת וכוין למרגלא דשבת שסוד' קתר דמו' שנשלמה ב' מוחין דילה בעבודה וכוין למרגלא של יום ד' בהודאה וכוין למרגל' דיום ה' בשים שלום למרגלא דיום ו' שהם חב"ד דידה מנה"י דדיכר' שנתחדשו לו מאי' אחרי נה"י שלו הראשונים להיו' לו הג"ת כמבואר במקומו כי תחל' הוי"ת ז"א אינה אלא ו"ק ודי בזה כאן . אלל סדר המרגל' של קבלת שבת כשאתה מכוין להעלות ז"ת דיצירה ואחריהם ג"ר למלכות דבריאה באמרך באי כלה ג"ע הנה עליות ז"ת תחלה הוא ע"י אהי"ה יה"ו סוד השמות אות א' עם הוי' בטיקוד מפורש לחסד ה' ראשונה עם הוי' בטיקוד אלהים לגבורה י' דאהי' עם מנפץ לת"ת ה' אחרונה עם י"ה אדני למלכות י' דיה"ו עם מנפץ לנצח ה' עם אלהים להודו' עם אל ליסוד וזהו סדר המדות עממן עם האותיות והשמות אלה אלל סידורן כאן אלל המרגל' הזאת על קבל' שבת הוא שמתנוצצ' א' דאהי' ו' דיה"ו שתייהן בה' אחרונה ומאירין הוי' אלהי' בטיקוד שזה דגבורה והודו' כי הדדי וכן ב' ההין אלל ה' אחרונ' דאהי' ומאירין הוי' א' בהם וביסוד' וכן ב' ודיין אלל ה' אחרונ' דאהי' ומאירין מנפץ מנפץ ת"ת דנצח ומכל אלה הארות שמתנוצצים י"ה אדני דמל' עממה מאות ה' אחרונה וכולן עליות זו אחר זו וזה סדרן וזה הסדר של קבלת שבת כשאתה מעלה מעשי' ליצירה קודם לכן במזמו' הבנלה' בני אילים צריך להקדי' עליו' ג"ר תחל' ז"א"כ ז"ת אך במזמור שיר ליום השבת שהוא בעלאת בריאה לאצלו' הנה כוונת הסינוק לג"ר הוא בספוק טוב להודות ר"ת ט"ל שהו' גי' ג' הצו וג' באי אכל העלאת ז"ת יש בה ב' כוונות א' ברת' מונור שיר ליום השבת ר"ת למשה בסוד ז"א דאזי' והב' צמל' לה' אחר טוב להודו' ומכאן ראוי' גמור' שאין שום קדימה ואיחור בשום א' מן העולמות בעליות הג' והז' שכולן עליות כאחד אלל חלוק הסדר בכונותיו זה להקדים ג"ר דעשיה זו' עממה ולהקדים סילוק ז' דיצירה והג' עמה' אכל דבריאה זו' מעוררות תחלה לעלות והג"ר עולין ומעלין אותם עממה ליפוי כחן של נ"ר דבריאה יתר' משאר עלומות התחתוני' והסדר הזה נכון וברור .

עוד יש מדרגה אחרת לכוין בה קודם שיכנס לטבילה ע"ש בשליש א' להפשיט בגדי החול ושתיים לזכור ולשמור והמרגלא אוהו אהי"ה י"ה הוי"ה יה"ו עם מ"ב קס"א קנ"א קמ"ג אלו הן ז' שמות של שבת ושם י"ה עמה' והם לבדם עם י"ה גי' שבת הו"ם עליה' אהי"ה יה"ו וה"א א' אלהי' וא' ליה"ו וא' לר"ב א' לת"ה ו' ליה' הרי מספר מרגלא שלימה . **ובד'** תפילו' של שלש רגלים וכוין במגן א' דאהי' עם קס"א במתי' ה' ראשונה דאהייה עם קס"א והבדל בין קס"א א' לקס"א ב' בכ"מ הוא כי אפשר לצייר אות א' של ראשון בציוור יו"י ובאות א' של שני בציוור יו"ד והיותו נכון לומר כי במלוי מלוי הנה אות ו"ו שבאמל' יוד דאהי' הראשון יג' מלואו ביוד ושל אהי' ב' יהיה מלואו בא' והוא החלו' עממו שבין ע"ב לס"ג ובאותו מקום ממש שהוא אות ז' לארבעתן רכזיו לע"ב ס"ג ולתרוין קס"א קמ"א נקר לפעמי' לקס"א ב"ה דאהי' דמלוי א"וי' ולראשון אהי' דיודין וזה אמת נכון וברו' אע"פ שהדרך הראשון ג"כ אמת בעממו ושניהם כ"א טובי' דקו יחריו . וכוין בהאל הקדוש אות י' דאהי' עם קמ"ג ובחתימת הזמנים ה' אחרונ' דאהי' עם קנ"א ובעבדה י' דיה"ו עם אלהים דיודין ובהודאה ה' די"הו עם אלהי' דההין ובשים שלום ו' דיה"ו עם אלקים דאלפין ונ"ל דלאו דוקא רגלי' לחוד אלל אף ר"ה וי"כ לפי שכל ז' שמות הללו הן באימ' ובכל ר"ת וכוין תמי' בשם שדי במלוי שהו' גי' ר"ת ע"ה וכן תרפ"ז קצ"ו וש"ו מלואים משפיעים בה' עיר

אור גדול ונפלא מה שלא היה תחילה כשהיה שם בלי קביעות, וזה מוספות שבת אור גדול ונפלא בזעיר אנפין^כ, אמנם אותן הנקבים אשר נעשים תוך המסך הזה ניצוץ המסדים כנ"ל נשארים כן פתוחים, ואף על פי כן אין אותם המסדים שעלו למעלה יכולים לירד, לפי שהם במקום רחב, אך המה מאירים ממקומם למטה דרך נקבי המסך הנ"ל ונראים למטה כעניין כוכבים, וזה שאמרו חז"ל (סוכה כ"ב ע"א) כי סך הסוכה אין ראוי שיהיה מעוצי רק שיהיה כוכבים נראים מחוכו, שהם ניצוץ המסדים שעלו שם הדומים לכוכבים.⁷

ואחר כי הוא הקדיש שקודם העמידה והוא גם כן על דרך הקדיש הראשון, ותכונן בתיבות אמן יהא שמה רבא מנדך לעלם עלמיה צו' תיבות אל ז' אותיות אהיה יהו, ולו' שמות המרגלאין היוצאים מהם, אך הז' אותיות של אהיה יהו ותכונן אהיה יהו ממולאים באלפין, ותכונן שהם עולים בגימטריא יעקב.

פרק ג

אחר כי העמידה של ערביה ותכונן כי המלכות שהיתה עד עמה רק בסוד נקודה אחד תחת היסוד, עמה נגדלת בכל אורך נחם הוד יסוד דזעיר אנפין העומדים בשלשה אמצעים כנ"ל^א ומזדווגת עם יעקב, והנה בכל ארבעה תפלות העמידה של שבת יש בכל אחד שבע ברכות^ב, ותכונן בכל ברכה וברכה אל אום מזו' אותיות אהיה יהו, וזהו' שמות מרגלאין היוצאים מהם, ותכונן זהם על סדר אהיה יהו כמו בהקדישים ולא כמו בקבלת שבת שהוא כפי הכאחם, והוא בצרכת מגן אברהם תכונן לאות א ולשם הוי' בניקוד נבאות, ובצרכת מתיא מחים תכונן לאות ה ולשם הוי' בניקוד אלהים, ובצרכת האל הקדוש לאות י ולשם מנפ"ן, בצרכת מקדש השבת לאות ה ולשם י"ה אדני, ובצרכת המחזיר שכינתו לציון תכונן

לאות י ולשם אל, בצרכת הטוב שמך ולך נאה להודות לך
לאות ה ולשם אלהים, בצרכת המצדך את עמו
בשלוש תכונן לאות ו ולשם מנפ"ן.

הגיה הנה מה שכתב כאן לכיון צו' אותיות אהיה יהו וכו'
סיים¹⁷ וכתב כי שלשה ברכות הראשונות הם בסוד נחם הוד
יסוד הנעשים מוחין לדכורא וכו', בסוד שלשה אותיות אהיה יהו
אינו מובן כלל, כי הלא שני שמות אהיה יהו הם רק צו' אותיות
כמו שמבואר לעיל בשער מוספות השבת פרק ד' ע"ש בהיה ששלוש
דברי העץ חיים שער כסא הכבוד (פרק ד') כי כל בתינת שם מיעו ה
צו' מחמונים ע"ש, וכן הוא גם כן לקמן בשער יום הכתובות
כי שלשה אותיות אהיי הם חסד גבורה תפארת, ויה' אחרונה
מלכות, ושלשה אותיות יהו הם נחם הוד יסוד ע"ש, הגם שכתב
באותן האהיה יהו שהם באצילות, וכמו שמבואר לעיל בסוף
מוספות שבת בהגיה שהבאתי שם דברי הרב בעל מקדש תוך ש
אך הלא מבואר בספר טעמי המזות שגם אלו הם רק צו' אותיות
כי שם בצרכת תורה בפסוק שמן זית וך כתב חז"ל, הנה שמעתי
אחת ממורי ולהיה כי אותן השני שמות של השבת אהיה יהו וכו'
מהם ו' מרגלאין והם בסוד ו' קצוות דזעיר אנפין, והנה ארבע
דאהיה רנה לומר שני שמות הוי' ושם מנפ"ן ושם אדני, וה
גימטריא תכל, רנה לומר כשהמלכות מקבלת מהם¹⁷ נקראת
ושלשה שמות היוצאים משלשה אותיות יהו שהם אל אלהים תכונן
הם גימטריא זית וכו', וכתב עוד חז"ל ועל"ד כי יהו הם שלשה
מחמונים דזעיר אנפין, כנודע שלשה אותיות אהיי הם סוד גבורה
תפארת, ויה' אחרונה היא מלכות שעומדת בדוקה צמיה דתפארת ויה'
עכ"ל, הרי כי בשמות אלו הם תמיד צו' מחמונים **הם כן אף שך**
שעל די שלשה אותיות אהיי שהם בחסד גבורה תפארת דזעיר אנפין
שעל דים יומשכו המוחין בשלשה ראשונים דליה, לואת נראה לומר
שצריך להגיה בדברי הרב ז"ל שבכאן כי העניין הוא ק, כי השמות
המוחין הם נעשים על די השלשה ברכות ראשונות עממן, רק שבת
שהזעיר אנפין ניתקן בכניסת המוחין או, על די זה הוא מתקן
כן אורות השלשה אותיות אהיי להמלכות, והוא כמו בעצמיה דל

שבחי הפרדם

כפ מה שאינו בזמן אחר.
ל וכתב בשער הכוננת חז"ל פסוק ושטרו בני ישראל שנותנים לוטר קודם
הקדיש הוא לפי שהלילה היא בזינת שמור עכ"ל, וכן משמע מהזוהר הקדוש
ויקרא ר"ד ע"ב דאי רוחא איהו אחפשטותא דדאי נקודה ע"ש כל העניין.
לא לפי שכל תכלית העמידה זו לצורך רחל.

לב אבות, גבורות, וקדושת השם, רצה, מדיים, ושים שלום, ובאמתה שיה
קדושת השבת.
לד בדברי המתחיל והנה.
לז אור.

אל, בצרכת הטוב שמך ולך נאה להודות תכין
שם אלהים, בצרכת המצרך את עמו ישראל
בשלוש תכין לאות ו ולשם מצפ"ן.

נה שכתב כאן לכיון צו' אומיות אה"ה יה"ו ולבסוף
וכתב כי שלשה ברכות הראשונות הם צדוק נחם הוד
מוחין לדכורא וכו', צדוק שלשה אומיות אה"ה וכו'
כי הלא שני שמות אה"ה יה"ו הם רק צו' תחמוטות
יל בשער תוספות השצמ פרק ד' ע"ש צב"ה שהצמי
שער כסא הכבוד (פרק ד') כי כל בחינת שם מצי' הוא
ש, וכן הוא גם כן לקמן בשער יוס השצמ פרק א'
ת אה"ה הם חסד גבורה תפארת, וה' אחרונה היא
אומיות יה"ו הם נחם הוד יסוד ע"ש, הגם שבאן הוא
ה"ו שהם בצלילות, וכמו שמבואר לעיל בסוף שער
ג"ה שהצמתי שם דברי הרב בעל מקדש מלך ע"ש,
בספר טעמי המלות שגם אלו הם רק צו' תחמוטות,
והו' צפסוק שמן וית וך כתב ו"ל, והנה שמעתי פעם
ה כי אותן השני שמות של השצמ אה"ה יה"ו יוצאים
הם בצדוק ו' קלוות דועיר אנפין, והנה ארבע שמות
ר שני שמות הוי' ושם מצפ"ן ושם אדני, הם
ה לומר כשהמלכות מקבלת מהם ^ל נקראת ככל
אים משלשה אומיות יה"ו שהם אל אלהים מצפ"ן
וכו', וכתב עוד וו"ל ונלעד כי יה"ו הם שלשה
פין, כנדע שלשה אומיות אה"ה הם חסד גבורה
ה היא מלכות שעומדת דבוקה בחוה דתפארת וכו'
ית אלו הם תמיד צו' תחמוטות, אם כן איך שייך
ות אה"ה שהם בחסד גבורה תפארת דועיר אנפין,
ומוחין בשלשה ראשונים דיליה, לואח נראה לעיני
הרב ו"ל שבכאן כי העניין הוא ק', כי המשכות
ל ידי השלשה ברכות ראשונות עצמן, רק תחמוט
בכניסת המוחין אז, על ידי זה הוא ממשיך גם
מיות אה"ה להמלכות, והוא כמו בעמידה דכול

כי בצרכת אבות הוא סוד המשכת המוחין לועיר אנפין, ואז גם כן
הוא משלה את הנוקבא בצרכת אבות על ידי החסד שלו, ובצרכת אמה
גבור הוא נותן שמאלו תחת ראשה, ובצרכת אמה קדוש הוא מחזקה
בנינו כמו שכתבתי לעיל בשער עמידה ע"ש, הרי שבשלשה ברכות
הראשונות הוא נותן זה כוח מחסד גבורה תפארת דיליה, וגם ממשיך
לו מוחין, ק' הוא העניין כאן שממשיך מוחין ונותן כוח להנוקבא גם
ק', ולפי זה כן צריך לומר הגירסא כאן, ואחר שיעשה מוחין לדכורא
השלשה ראשונות וכו', אחר כך אנו ממשיכין מחסד גבורה תפארת
דיליה סוד שלשה אומיות אה"ה עם השלשה שמות וכו' ^ל.

הי"ו דאמת נעשים
בכ"ו דו"א

דיליה סוד שלשה אומיות אה"ה עם השלשה שמות וכו' ^ל.
ותנה עניין שבע ברכות הם תמיד שלשה ברכות
הראשונות הם צדוק הנחם הוד יסוד הנעשים
תלת מוחין לדכורא, בשלשה ברכות הראשונות שהם אבות
וגבורות וקדושת השם צדוק שלשה אומיות אה"ה עם שלשה
שמות היוצאים מהם, אחר כך אנו ממשיכין אותם לכתר של
הנוקבא צדוק ה' שני דאה"ה שנאמר עליו בחיקונים
(הקדמה ^ל ע"א) שהוא אמצעית, תלת מכאן תלת מכאן והיא
תלת אמצעי, **כי** הוא סוד הכתר הנוקבא שהיא ברכה אמצעית,
ואחר כך נכנסין זה שלשה מוחין בחכמה צינה דעת דיליה
הנעשים מן הנחם הוד יסוד דיליה, בשלשה ברכות אחרונות
גולה ומודים ושים שלום, צדוק שלשה אומיות יה"ו עם
שלשה שמות היוצאים מהם, והנה שמור כלל זה בכל
התפלות, אך כפי מציאות התפלה כן יהיה הקדר, ועמה
גליל שצמ השלשה ברכות ראשונות הם צדוק נחם הוד יסוד
דאמת ^ל הנעשין מוחין לועיר אנפין, ושלשה אחרונות אז
עולה שם המלכות ונעשים שלשה מוחין מנחם הוד יסוד
דועיר אנפין עצמה כנ"ל.

אתה קדשת תכין כי עתה נעשין מוחין אל המלכות,
והנה כל המוחין הם מסטרא דקודש צדוק
התחמה חוה אמה קדשת, והנה שלשה פעמים אנו אומרים
ויכולו גליל שצמ ^ל, ובכל אחד יש שלשה פעמים שביעי
ושלשה פעמים אלהים, והם סוד השלשה מוחין הנמשכין
אל המלכות, והנה צויכולו זה דעמידה תכין בשלשה שביעי
שהם השלשה מוחין אשר מקבלת מנחם הוד יסוד דועיר